

శ్రీ రస్తు

శ్రీమత్పురదేవతాయై నమః

త్రిలోకీవిజయము

(ప్రహసనము)

(కొందఱు భేదరులు ప్రవేశించుట)

ఉపకారప్రియుఁడు:—సహోదరులారా! మనలోనున్న పరస్పరవైషమ్యములను గూర్చి నే నెన్నిసారులు మొఱవెట్టుచున్నను మీ రించుకయు నామోదించినట్లు కనుపట్టమిక్కడేసి నాయుపన్యాసము లరణ్యరోదనము లగుచున్నవి. మనము బృహస్పత్యాదిపూర్వాచారపరాయణులు సెప్పగ్రంథిసారములు నమ్మక బాగుపడ నెంచెదమేని ప్రకృతము భూలోకస్థితిని జూచి నేర్చుకొనవలెను. అయ్యది యిప్పుడిప్పుడు మహాన్నతస్థితి వచ్చుచున్నది. అందులోఁ గొన్ని భాగము లిదివఱకే యాన్నత్యమునకు వచ్చియున్నవి. భరతఖండముమాత్రము పూర్వాచార పరాయణుల ప్రతిబంధకమున నింకను పరిపూర్ణాన్నత్యమును భొందఁజాలకున్నది. ఇది యింతట విడిచి ప్రకృతాంశమునకు వత్తము. ఈ సంఘములో దేవత లనఁబడు నొకతెగలో వృద్ధి ఖాత్తిగాఁ గనపట్టుట లేదని నేను వేతే నొక్క చెప్పనక్కఱలేదు. భగవంతుని యభిప్రాయము మన మెల్లప్పుడును ముప్పది ఘంటాఁడుకోటులే యుండవలయు నని యుండదుకదా! అట్టిస్థితిలో

మన మీ విషయమున నేల శ్రద్ధ పుచ్చుకొనఁగూడదో నే నూహింపఁజాల కున్నాఁడను. ఇంద్రాదిదిక్పాలురన్ గాని, బృహస్పత్యాదు లగు దోషజ్ఞులన్ గాని మన మీవిషయమున నాలోచనచేయుటలోఁ జేర్చుకొనఁగూడదు. వారు స్వార్థపరులు. యజ్ఞాదులలోఁ దినమఱిగి పూర్వాచారములే మంచి వని వాదింతులే కాని యందలి యాఘాన్యమెఱింగియు సత్తులకుఁ దెలియఁజెప్పురు. పైపెచ్చు మన యుద్యమమునకు భంగము గూడ నొనరింపఁ బ్రయత్నింతురు. ఇయ్యెడ నడుము గట్టుకొని లోకోపకార మొనరించు మన కొక్కప్పు డెట్టియిక్కట్టులేని దుష్పండితులవలన రావచ్చును. అట్టియెడల నించుకయుఁ జలింపఁగూడదు సుఁడీ! క్రమముగా మనకు భగవంతుఁడు సహాయుఁడు కాకమానఁడు. ఈ సంఘములో మీమీప్రయోజకత్వమున మన మతపక్షమున కెందఱు ద్రిప్పితిరో అయ్యది ముందు విని కాని యీనాఁ డుపన్యసింపఁదలఁచుకొనలేదు. వృథాయాస మెందులకు? (ఊరకుండును)

సంశయాత్మకః—అయ్యా! మీరు పరోపకారచింతతో వచ్చించు సంగతు లన్నియు మామదికి నెక్కినను, ఎక్కకపోయినను ఎక్కినట్లే యనుకొనుఁడు. నామొదలగువా రెంతయత్నించి బోధించినను దేవదొనివిశేషులలో నేమి, తదితరులలో నేమి యభిప్రాయము నొకరు గాకున్న మఱియొకరేని కొంచెమై యు పాటింపకున్నారు. పైపెచ్చు మిమ్మే కాక మీపక్షమున మమ్మునుగూడ నవహాస్యము చేయుచున్నారు. మాకెల్ల

రక్త విసువుపుట్టి అందులోఁ గొంచె మిందుల కనుకూలింపఁదగిన
ఫారి నందఱిని నెంటఁబెట్టుకొని వచ్చితిమి. వీరింగూర్చి తామే
యుపన్యసింప వేడుచున్నారము.

ఉప :—ఓహో ! మీ వంటి సన్నిత్రుఁ డొకరుఁడు
చాలఁడా ! అనుపయుక్తులు వేయిమంది యున్న నేమిలాభము?
ఆ మధ్య మీ రేదోయుద్ధము చూచుట కేఁగి తప్పిజాతి తగిలిన
శుపాకెదెబ్బచే మృత్యుచెంది రని విని నేను బొందినపరితాప మిం
తీంతకాదు. వినిపించలేదు గాని యా విచారమును సూచించు
నొక పెద్దవ్యాసమునుగూడ వ్రాసితిని. ఆహా ! యేమి నాయదృ
ష్టము ! మీరు సజీవులై మరల నన్నానందింపఁజేయుచున్నారు !

సంశ :—(తనలో) ఈయన మాటలన్నియు వ్యర్థమై
శూన్యములుగనే యుండును. పాపము ! విద్యాప్రవేశము
తక్కువ. యోగ్యుఁడు మాత్రము కాకపోలేదు. (ప్రకాశము)
ఎవరో చెప్పినమాట మీ రేల నమ్మనలెను ? మన మమరు
లముకదా ! మనకు మృతి యెల్లు సంభవించెడిని ?

ఉప :—ఓహో ! మీరు నా మతమే తెలియలేదు.
ఇక్కతముననే మీ యుపదేశము వారల కెవరికిని నెక్కకుండ
వచ్చును. నే నమరత్వమును గిమరత్వమును నమ్మువాఁడను
గాను. భూలోకము మీరు చూచివచ్చినవారే కదా ! మీ
కిప్పటికిని ఈ చేదస్త మేల ఖదలకుండవలయును ? అందుఁ గొన్ని
భాగము లేస్థితినుంచి యేస్థితికి వచ్చినవో చూడుఁడు. దాని

కంతకును మూలము “పూర్వాచారములు వదలుట. జాతిమత ద్వేషములు పాటింపకుండుట” అను నీ రెండే సుడి!

సంశ :—నే నేమో అంబరమార్గమున నుండి యుద్ధములు చూచితినే కాని దేశస్థుల మంచిచెడ్డ లంతగా గుఱివించలేదు. ఆ యుద్ధములైనను నాకు, మన గ్రంథములలో నుండు యుద్ధములవలె సంత మనోహరముగా నుండక యేదోయొక మాదిరిగా నుంటుండే జూడఁ బుద్ధి పుట్టినదికాదు. బలమున్నను బలము లేకున్నను, తెలివి యున్నను తెలివి లేకపోయినను తుపాకి దెబ్బ తగిలినంతమాత్రమునఁ జచ్చుటయే కాని విశేష మేమియును లేదు. భూమిలో భారతయుద్ధానంతరము మనము చూడఁదగినవి లేనేలేవని నా యభిప్రాయము. కొందఱు రాజపుత్రుల ప్పొడపొడు యుద్ధములు చేసిరి కాని యవియైనను మంత్రశాస్త్రాదుకము లేకుండుటచే బౌరుషమాత్రప్రథితములే కాని మనబోటులు మెచ్చుటకుఁ దగినవి కావు. నారదుఁడు “యుద్ధము యుద్ధ”మని యెన్నిసార్లు పిలిచినను వినిపించుకొనుటయే లేదు. అదే మెఱుఁగు. పోయి చూచిన విశేషముమాత్రమేమున్నది?

ఉప :—ఓహో ! మీ చేదస్తము మఱియును నానాటి కధిక మగుచున్నది కదా ! మంత్రశాస్త్రము లనికూడ నున్నట్లు చెప్పుచున్నారే ! ఇక మిమ్మెవరు బాగుచేయనేర్తురు ? మీరు నావలెనే కొంతకాలము భరతఖండములోనుండి యచ్చటి బుద్ధి

మధ్యగ్రేసరుల యిప్పటియుపన్యాసములు విన్నపిమ్మటఁగాని మీ కీ పెట్టి వదలదు. మనమేమో అమృతము త్రాగుటచే జావు లేనివార మని యుప్పొంగినట్లే మీరు చెప్పు తక్కిన సంగతులు గూడఁ గన్పట్టుచున్నవి. ఒక్క యీ విషయమే మీమది కెక్కున ట్లుపన్యసించి బోధించెదను జూడుడు. ఈ అమృతము గరుత్మం తుఁడు దొంగిలించి కొనిపోవుట మన మెఱుఁగుదుము కదా ! అప్పుడు కొంచెమో గొప్ప సర్పము లద్దాని ననుభవించినట్లే మన మెల్లరము నొప్పుక తప్పదు. అయ్యవి చిరకాలము జీవించు చున్నవా ? అట్లనే మనబ్రదుకును గాఁగలదు. “అట్లేని సరిగా ముప్పదిమూఁడుకోట్ల దేవత లెప్పటికిని నుండుట కేమినిమిత్త” మని మీరు శంకింపవచ్చును. ఇందులోఁ గొందఱుపోయిరేమో ? అంత సరిగా లెక్కచూచినవా రెవరున్నారు ? ఈ సమాధా నము మీమది కంతగా నెక్కకపోవచ్చును. ఇప్పటి కింతకన్నఁ జెప్పవలసిన యవసరము లేదు కావున నింతతోఁ జాలించుచు న్నాను. భూలోకములోని జీవరాసులు “ఎనుబదిరెండుకో”ట్లన్న ట్టే యిదియును ఉన్నతప్రలాప మని మీరు భావించుకొనుఁడు.

సంశ :—(తనలో) ఈయనతో నెదురు చెప్పుటకన్న నూరకుండుట కొంత మెఱుఁగు. ఏదో చెప్పికొనుఁగాక. (ప్రకా శము) చిత్తము. వీరేఋషి బాలకులు, వీరినిగుఱించి బోధింపుఁడు.

ఉప :—ఓహో ! వీరికి నాగరికత బొత్తిగా నుండదు. వీరిపూర్వులే మన కీజాతిమతాదిద్వేషముల నాపాదించినవారు.

వీరల కెంత బోధించినను చెవిటివానిచెవిలో శంఖ మూడినట్లే. అయినను సంఘసంస్కర్తల కూరకుండుట తగదని యించుక వచించుచున్నాను. మొగములనిండ భస్మములును, మెడలలో ఘ్రదాక్షతావళములును, నీరుకావి వస్త్రములును, జందెములును, పిల్లజుట్టును మొదలైన బూర్వవైఖరులు వీరిని బాడుచేయుచున్నవి. కాన, నయ్యవి వదలినపిమ్మటంగాని వీరి కించుకయు మనము బోధింపవలసియుండదు. ఇంతకు నప్పుడే వీరు వేదశాస్త్రము లభ్యసించి తద్విహితదుష్కర్మములు సత్కర్మము లను బుద్ధితో నన్నియునుగాకున్నఁ గొన్నియైనను నాచరించుచున్నట్టులున్నారు. వీరు వినుటకు మా యభ్యంతరము లేదుగాని వీరినిం జేర్చుకొన్నచో మన సంఘసంస్కరణము తుదిముట్టదు. భూలోకములో వైదికపండితులన్ గాని, మతాచార్యులన్ గాని చేర్చుకొనకయే బుద్ధిమదక్రేసురులు చక్కఁగా సంస్కరించి దేశమును మహోన్నతదశకుఁ దెచ్చియున్నారు.

ఋషికుమారులు :—అవును మమ్మున్ జేర్చికొన్నచో మీ యాటలు సాగవు. మేమైనను మీ తెల్పితేటలు చూచి వెళ్లుటకే వచ్చితిమి కాని మీవలన బాగుపడుటకు రాలేదు. వేదాధ్యయన మొనరించి తదంగములు చక్కఁగాఁ బఠించి బ్రహ్మచర్యవ్రత మొనరించి స్నాతక వ్రతానంతరమున విధివిహితముగ వివాహమాడి యావజ్జీవాగ్ని హోత్రులమై పరిశుద్ధమ్ములగు సిలోంఛాదివృత్తులచేఁ గాలము గడపి పరమాత్మసాక్షాత్కార సామ్రాజ్యమునందఁబోవు మాకు మీమాటలు నచ్చక

పోవు టొక్కటే దోసముకాని యంతకన్న వేతేదియును నుండదు. కావునఁ గేవలవిరుద్ధాంశబోధకములగు మీ యుపన్యాసములు విని మేము బాప్రకొనవలసిన దేముండును? “శ్లో. లజ్జా మేకాం పరిత్యజ్య త్రిలోకీ విజయీభవేత్.” మీ యిష్టము నచ్చి నట్లు మ్రోఁగుదురుగాక. “శ్లో. కథాసి ఖలు పాపానా మల మశ్రేయసే యతః” కనుక మేమిప్పుడే పోవుచున్నారము. (నిష్క్రమింతురు)

ఉప :—(తనలో) ఇంక బ్రదికిపోమి. వీరలు చూచుటకుఁ జిన్న వారలే ధైరవను మిరియిపుగింజలవంటి వారు. మాట సాంగ నీయక చిక్కుపెట్టెదరు. వీరి కుయుక్తులకు సమాధాన మెవఁడు చెప్పఁగలఁడు ?

సంశ :—(నవ్వి) అయ్యా! చిత్తగించితిరా? ఇదేరీతిగా
సందఱును మమ్ము వేధించుచున్నారు. ఇరుగో పేరే పితృ దేవతలు.

ఉప :—అట్టివాండ్రు లేచిపోయినందులకు మీరు శంకిం
చనలదు. వారలు దుష్పాండిత్యమును ఎదలనేరరు. మనమందఱ
మును భ్రష్టులమని వా రనుకొందురు. వారికిఁ బైపెచ్చు ప్రపం
చములో నెవరును దమమాత్రము చదివినవారులేరని గర్వము.
వారి చదువులు చిలుక చదువులని వేస్తార్చు నొక్కివక్కాణిం
చియే యున్నాము. మన మిట్టివారి ధిక్కారములు లెక్కింపక
యీ సంగ్రహ భాగమును వహింప వలయును. వీరిం గూర్చి
యవకాశ మైనప్పుడు మధ్యమధ్యను ముచ్చటించుచునే యుండె

దను గాన్త ప్రకృతాంశమునకు వత్తము. ఓహో! పితృదేవత
లారా! మన మియ్యెడఁ గొన్ని క్రొత్తమార్పులు మార్పుకొన
కున్నచో నెందులకుఁ బనికివత్తము? ప్రప్రథమమున మీకు
శ్రాద్ధభోజనములు మాచవలెను. ఎప్పుడో సంవత్సరమున కొక
సారి మీవారలు పెట్టెద రని నోళ్ళు తెఱచికొని గోతిదగ్గఱ
చక్కలవలెఁ గూర్చుండక దేవుఁ డనుగ్రహించిన కరచరణాదు
లతోఁ దగిన పాటుపడి జీవింపుడు. పాటువిషయమున కుడియెడ
మలు చూడక యేదియే యవలంబింపుడు. ఈ యుపన్యా
సాంతమున లాభకారులగు వృత్తులు కొన్ని మీకు వినరింపఁ
బోవుచున్నాను. పూర్వచారములు మానుట యొకటే మీకు
నే నుపదేశించెడి మహామంత్రము. దానివలననే మీకుఁ బర
మోన్నతదశ లభింపఁగలదు. మీ జీవనము భూలోకాధీనమై
యున్నదని నేను వేతే చెప్పవలసిన యవసరము లేదుకదా!
అక్కడి యిప్పటిమార్పు మీకు తద్దినములు పెట్టకపోవుటచేతనే
కొంత తెలిసియుండవచ్చును.

పితృ :—(తనలో) ఈయన చెప్పెడిమాట లేమంత
బాగుగా యున్నయవికావు. నేదశాస్త్రవిశ్వాసము బొత్తిగా
లేనట్లు కనుపట్టుచున్నది. సోమరితనము మాను మనుటకు నెట్టి
సోది యిది యంతయు నెందులకో? అట్లనే యని యొప్పుకొం
దము. మనకేమి? ఇంతకును; ఈయన చెప్పినట్లేదో భూలోక
మున మార్పు తటస్థించినట్లే శోచుచున్నది. తర్పణాదిక
మట్లుండ, తద్దినముల సంగతి విరళమైనను, శ్రాద్ధము లేనియు

మునుపటివలె గానరాకున్నయవి. (ప్రకాశము) చిత్తము. మేము మీ యుపన్యాసపు విధులకు లోబడు వారమే.

ఉప :—ఊరకే చిత్తమనుట గాదు. త్వరలో నేదో యొకవృత్తిలోనికి దిగనలెను. మీయిప్పటి పయిదంభాచారవేషములు ముందు మార్పుకోవలెను. ఊరక సోమరులై మీ వంశస్థులకు స్వప్నాదులలోఁ గనుపట్టి ద్రవ్యవ్యయము లొనర్పింపకుండు. దానివలన వారు నానాటికి హీనదశకు వచ్చుచున్నారు.

సంశ :—అయ్యా ! వీరే గంధర్వులు. వీరింగూర్చి యనుగ్రహించి బోధింపుండు. వీరి వృత్తి దేవరవా రెఱుంగనిదికాదు కదా !

శ్రీ ౪ శ్లో ౨

ఉప :—వీరలవలననే మనలోకమునకు ముప్పు మూఁడుచున్నది. ఓహో ! మహాగంధర్వులారా ! నా మాటలు మీకు విరుద్ధములుగాఁ దోచునేమోకదా ! మీవిద్య మంచిది కాదని నా యభిప్రాయము కాదు. సంగీతమునందలి గౌరవము పూర్తిగాఁ జెడఁగొట్టినారు. యీ యాఁడువాండ్రవెంటఁ దాళములు వాయింతుకొంచు “తత్తత్త ; దిద్దిద్ది” యని శబ్దములు గొలుపుచు నాడించు టట్లుండ నట్టిసమయములయం దాలతాంగులం జూచి నరించెడి బొజంగులను మీరు జామాతగానో తండ్రిగానో మఱిదిగానో చూచి గృహములకు నిరభ్యంతరముగ రానిచ్చుచున్నారు. ఇదివఱ కీ స్వర్గస్థితి బాల్యములో నుంటం బట్టి సభలకు మీ స్త్రీలరాక కొప్పుకొన్నను నిప్పటిమాపులలో దానింగూడ ఖండితముగాఁ దప్పింపబోవుచున్నారము.

భూలోకమున మీ జాతిపురుషులనేకు లిప్పు డెట్టి పదవులలో నున్నారో మీరొకసారి పోయినచోఁ దెల్లముగాకతీరదు. వారలందఱును దమ యాడువాండ్రకు నఁగగా సానులుగా నున్న వారలకుఁ దగినంత బోధించి తక్కినవిషయము లట్లుండ “గాగరా” కట్టుటకూడ వలదని కట్టుబాట్ల వేర్పఱచియున్నారు. మీకు బుద్ధిలేదా? మీరిక నెంతకాలము స్త్రీదాసులై వారలొనరించు హేయకృత్యములను సహించుచు జూచుటై త్రాగుఁ బోతులై పాడయ్యెదరు? జాతిమతద్వేషములు మానుకొనుట కేర్పఱచుకొన్న మేము మీ రీదుర్వృత్తిని వదలినంతమాత్రమున మాతో సరిగా మిమ్ము గౌరవింప నిశ్చయించినారము. దేవేంద్రుఁడు మొదలైనవారు మీ స్త్రీల మోమోటమి వలన నడివఱకే మిమ్ము రహస్యములో నట్లు గౌరవించుచున్నారు కదా! అది భారాళముగాఁ జేయుటకు మీరు యత్నింపుఁడు. వేవేగఁ బోయి భూలోకమునఁ బాఠశాలలలోఁ బ్రవేశించి పరీక్ష లిచ్చినచ్చితిరేని యేదేని యిక్కడనే యుద్యోగములోఁ బ్రవేశింపవచ్చును. లేదా వర్తక మంతకన్న శ్రేష్ఠమైనది గనుక దానిలోనైనఁ జేరవచ్చును. లాభకారులైన వర్తకములు కొన్ని ముందు చెప్పబోవుచున్నాను. ఇందులకు పూర్వార్థచార పరాయణులగు మీకులస్థులు కొందఱు సమ్మతింపక పోవచ్చును. వారిని మీరు లెక్కింపకుఁడు. మీ స్త్రీలనుగూడ ముందు చెప్పబోవుచొప్పున మీరు దిద్దుకోవలెను. లేనిచో మీకు గౌరవము దక్కదు. కన్నులు తెఱవవలెను.

గంధ :—(తమలో) మే మెప్పుడేని కన్నులు మూయు చున్నంగదా! ఇప్పుడు తెజవలసినది. ఇది యేదో వెట్టిగా నున్నది. (ప్రకాశము) చిత్తము.

ఉప :—ఊరక చిత్తమనుటగాదు. త్వరలోఁ బనిచేయ వలెను. మీ కింతవఱకు వచ్చియున్న విద్య సామవేదము లోనదే కదా! అందుచేఁ బూర్వాచారుల మతమునఁగూడ మీకు వేదాధికారముగూడ నున్నట్లు తేలుచున్నది. ప్రప్రథమ మున దూరదేశము పోయి యన్యభాష లభ్యసించుట కష్ట ముగాఁ దోచినచో వేదములేని యభ్యసంపుఁడు. అవి యచ్చు పడియే యున్నవి. స్వరముతో నంత యవసరములేదు. “వేదము నలన మేము చేయవలసినపని యేమున్న” దని మీకు శంకింప నచ్చును. మీకేగాక వానివలన నితరులకును నంత ప్రయోజనము లేకుండుట నిక్కమే యైనను “మాకే వేదములు వచ్చు” నని చెప్పెడి యీ ఋషిపితృచములను వెక్కిరింపనైనను ఉపయోగపడెడిని. ముందు వీరల నడఁగఁగ్రోక్షింప పిమ్మటఁగాని మనసంఘము వృద్ధిలోనికి రానేరదు. “మనమవి చదివినచో దుంపనాశనమగుదు” మని మీ జాతిలోఁ గొందఱు మూఱ్ఱు మిమ్ము భయపెట్టవచ్చును. శకుంతల మీ జాతిలోనిదే యని మీ రెఱుఁగుదురు కదా! ఆపెకు వేదము ఘనాంతమువఱకుఁ గాకపోయినను సంహితవఱకు వచ్చు నని యిప్పటివా రనేకులు వ్రాసియున్నారు. ఇంతకన్న మీకు బ్రమాణ మేమికావలెను?

సంశ :—అయ్యా ! వీరే అచ్చరలు. వీరికొగూర్చి యనుచితములు నిర్ణయింపుడు.

ఉప :—ఏహో ! ఇది “ఎలుగుబంటితంటనము” నంటిది కదా ! అయినను సంస్కర్త లూరకుండఁగూడదు. ఓహో ! నోదరీమఁబలారా ! భూలోకములోని వేశ్యలకన్నను మీయనన్ధులున్నటి మా మార్పునుబట్టి కడు గహనముగా నున్నచుది. మీరు సముద్రమధనకాలమునఁ బుట్టి రను పురాణవాక్యము లయత్తకము లగుటచే నంత నమ్మదగినవిగాఁ గనుపట్టవు. వారలకుఁ దండ్రీమాత్రమే నిర్ణయింప నర్హుఁడు గాఁడు గాని మీకుఁ దలిదండ్రు లిరువురును నట్టివారే. ఇట్టి తలిదండ్రులులేని దిక్కుమాలిన పిల్లలను భగవంతుఁ డెందులకు సృష్టించెనో నాకుఁ దెలియరాకున్నచుది. ఆ మహానుభావుఁడు సృజించిన పదార్థము లన్నియు ననఁగాఁ గడు నపకార మొనరించు తేలు మొదలుకొని యేదో ప్రయోజనము లేకయుండువు. ఇది మా యాత్మవేదసిద్ధాంతము. అట్టి మాకు మీ యుత్పత్తికిఁ దగినసార్థక్యము కనుపట్టదు సరికదా ! పైపెచ్చు మీవలన ననేకకష్టములు జనులకుఁ గలుగుచున్నవి. అక్కటా ! హేయాతిహేయ మ్మగు మీ వృత్తి దలంచుకొన్నచో మీకు సిగ్గు లేదుకదా ! మీకై యాశపడి విప్రులనేకులు యజ్ఞములు చేసెద మని చెప్పి గృహస్థులను యాచించి వీడించుచున్నారు. వృథాగా గోవు మొదలైన జంతువులను చిత్రవధగాఁ జంపుచున్నారు. కొందఱు భూములు మొదలైనవి విక్రయించి యాద్రవ్య మాదుష్కర్మ

ములకు వెచ్చించుచున్నారు. భూలోకమున సఖండనాగరికతి
వర్ధిల్లినను ఇప్పటికిని గొందఱు పూర్వాచారపరాయణు లిట్టి
పాపకృత్యములను మానకున్నారు. దాస మొదలంట నశింపఁ
జేయుటకు ముందు మీరీవృత్తి వదలుకొక తప్పదు. తాటిచె
ట్లున్నంతనఱకును మొద్యపాన మడుగంటదు. మీ కోపాటలు
నేము హవిర్భాగములు వదలుకొనుచున్నారము. ఇందులకు
స్వార్థపరులైన దేవేంద్రాదు లంగీకరింపకపోవచ్చును. మీ రవి
లెక్కింపవలదు. నానాటికి మన సంఘ మెప్పునయై వాని
మాటలు పిచ్చికూతల ప్రందఁ బరిణమింపఁగలవు. అయ్యో!
మీరింతకుమున్ను కనుచున్న సంతానములకొదలఁచికొనుడు.
భూలోకమున నిర్బంధవైధవ్య మనుభవించు దుశ్శీలల సంతతిం
బలె నియ్యదియును జావఁగా మిగిలినది యొరులపాలే యగు
చున్నది. ఈ దేవతల కట్టుఁబాట్లకు జంకి యా పిల్లల సక్కడనే
విడిచి వచ్చుటయే కదా! ఇంత యనర్థము కలిగించుచున్నది.
ఇక మా స్త్రీలకే నేము సంతానము నంగీకరింపనున్నారము.
కనుక “త్రింశశోకాతి” యను సంఖ్యతో సయమ మవసరము
లేదు. మీరు పూర్వమువలె బక్షులకొ మఱియొకరికొ మీ
పిల్లల నిక నర్పింపక యియ్యెడకే తీసికొనివచ్చి బాల్యవివా
హముమాత్రము చేయక ప్రాథమ్యపిమ్మటఁ దగినవసరసికిచ్చి
పెండ్లి చేయుడు. తపోవిఘ్నములు మొదలైన కార్యములకు
మి మ్మాసింపవలసినయవసరము లేదు గాన మీరుకూడఁ దగిన
వదులం బెండ్లియాడి సంసారిణులుగా మారుడు. ప్రకృతస్థితి

బట్టి మీ కులస్థులనే పెండ్లియాడుచుంటిరేని ముందుముందు నాగరికత భూలోకమునందువలె మనకుఁగూడ నతిశయించెనేని జాతిమతవైషమ్యములు లేక పెండ్లి చేసికొందురుగాక! అక్కటా! రంభా! నీ తత్త్వము దలంచుకొన్నచో నీయొడలు నీరుగాదా! అయ్యో! హరిణీ! నీస్థితి స్మరించుకొన్నచో నీకు భీతి వాడమ కున్నదా? అమర్త్యత్వము మిమ్మెంత పీడించుచున్నదో చూడఁడు. మీ యాంతరంగిక బాధలు మీ రెఱుంగనివి కావు కదా! ఆ వ్యాధులకుఁ దలఁకి శరీరత్యాగమేనిఁ జేయుటకు స్వాతంత్ర్యము లేనిమిజీవన మెంత పరాధీనముగా నున్నదో చూడఁడు. ఇక మీరు యజ్ఞాదులు చేసినచ్చిన వైదికపితౌచ ములతోడఁగాని యుద్ధములలోఁ జచ్చిన రాచపీనుఁగులతోఁ గాని స్నేహింపకుఁడు. భూలోకములోఁ దగినకట్టుదిట్టము లేర్ప డుచునే యున్నవి గాన నట్టిదురవస్థ మీ కింక దటస్థింప దనియే నా నమ్మకము. మీ రిదివఱలో నభ్యసించిన సంగీతాభినయ కామశాస్త్రములలో మూడవదిమాత్రము త్యజించితిరేని సంసారిణులుగా నుండవచ్చును. అంతవఱ కీపైని మాకులకాంత లకుఁగూడ మేము చెప్పించుచునే యుందుము. మీరు నీతిని దెలుపఁదగు గ్రంథములు కొన్ని చదువవలసియున్నది. అంతఃగో మీరు సంసారిణులుగా మాఱుట కేయభ్యంతరమును నుండఁ గూడదు. “ఇంతకాలము వ్యభిచారిణులమై యిప్పుడు సంసారి ణులుగా నెట్లు మాఱఁగూడు” నని శంకింపవలదు. మనకన్న వేయిరెట్లు నాగరికత వృద్ధిగలదేశములలోని స్త్రీలు కొందఱు

విశ్వస్తావస్థలో న్నః కొంతకాలముండి పదపడి కుటుంబినులుగా మాటుచున్నారు కారా? ఎప్పటికేని దుష్కృత్యము మాని యోగ్యతను సంపాదింపవలయు ననియే కాని సదా యొకటే తీరున నుండవలయు నని భగవంతుని యభిప్రాయ మైనట్లు నాబుద్ధికిఁ గన్పట్టదు. మార్పులవలనఁగాని దేశమునకు మహా న్నతస్థితి గలుగదు. అట్లని “ఇదివఱకు నోటితో భుజించువారు తద్వ్యతిరేకముగా భుజించుటకూడ నొకమార్చే యగునా?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. అట్టి పెంకిశంకలకు మేము తరవాదులము గాము సరిగదా! వా రెంత మహాపండితులైనను మా దృష్టికి గడ్డిపరకకైనఁ గొఱగారు. చదువు వేఱు సద్గుణములు వేఱు. మీ రీపాటికి సిగ్గు దెచ్చుకొనుఁడు. అట్లని సభలలోనికి నచ్చి పురుషులతోపాటు వ్యవహరింపఁగూడదని మాయభిప్రాయముకాదు. అట్లయినచో మీచదువునకు సార్థక్యమే యుండదు. ఇక నొకటి మీ రిప్పుడు చదువుకొన్న చదువు దేశమును బాగుచేయుట కించుకయుఁ బనికిరాదు. అందులో సంగీతాభినయములు మాత్రము పనికివచ్చు నని యిదివఱలోఁ జెప్పియే యున్నాను. ఈపైని మీరు లోకజ్ఞానము వృద్ధి పొందింపఁదగు పుస్తకములు కొన్ని చదువవలెను. అట్లని పురాణములు చదువవలసినదని కాని, కావ్యాదులు చదువవలసినదని కాని మాయభిప్రాయముకాదు. ఇందులో మొనటివి విరుద్ధ గాథలతోడను, రెండవయవి యలంకారాదులతోడను నిండి జగమునకు మహాపకార మొనరించుచున్నయవి. దానికిం దగిన

పొత్తములు ముందు వివరించుచున్నాను. ఆ పుస్తకములైనను అక్కడక్కడ స్వకపోలకల్పితములు గాకున్నను కొన్నియలంకారములే కాక కచాద్యనయనవర్ణసలహో నానూకవులు పొరపాలు చేతనో చిరకాల పూర్వాచారపరిపాటిచేతనో చేసియున్నారు. ఆ భాగములు వదలివేయవలయును. “ఇట్లనుటకన్న సంత హేయములగు నవయనములే మనము వదలుట కొంత సుఖమగుచున్నాడా!” అని కొందఱు శంకింపనచ్చును. వారికి మేము త్వర వాదులము కామని తిరిగియుఁ జెప్పనక్కఱలేదు. ఏలైనదో నవియును వదలుకొందురుగాక! ఆ పుస్తకములకు మీరు గురువులవనరములేదు. వ్రాసిన కవులు విజాతీయభాషలలోఁ బరిపూర్ణము గాకున్నను కొద్ది గొప్ప పరిచయము కలవారు గనుక సులభశైలిని వ్రాసియున్నారు. ఇప్పుడు వ్రాయుచున్నారు. ఇంకను వ్రాయుచున్నారు. ముఖ్యముగా జాతిమతాదినైషమ్యము మీరు వదలవలెను. ఒకవేళ మీరు “మే మిదివఱకే యీ వైషమ్యమును పాటింపక సోమయాజులు మొదలు సాసో బయ్యవఱకును చేర్చికొనుచునే యున్నారము” అని కుయుక్తి చెప్పవచ్చును. ఏమైనను అది వ్యభిచారమే కనుక నాదరింపఁ దగినది కాదు. “ఇదిమాత్రము వ్యభిచారము కాదా! ఆ శబ్దమునకు ముఖ్యార్థము కట్టుదప్పటయే కదా! పట్టు రాలగొట్టు కొనుట కేరాయుయైన నొకటే. ఏదో యొకవ్యభిచార మిప్పుడు మాత్రము తప్పినదా?” అని కొందఱు మీరు దుర్బోధ చేయవచ్చును. అది శుద్ధశుష్కతార్కికు లొనరించెడి దుర్వాదము

గనుక మన మట్టియుక్తులు పాటింపఁగూడదు. “వేశ్యావ్యభిచారముకన్న మతవ్యభిచారమే మెఱుఁగని యంగీకరించినచో నీతి వృద్ధియగుట నిక్కమేనా?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. ఆ! సిక్కముగా మతవ్యభిచారమువలన నీతి యధిక మగు నని మేము నీలిచి చెప్పఁగలము. అట్లని యెల్లరును నీతికిఁ గుమరులే యగుదు రని చెప్పవలనుపడదు. ఎంత సంస్కరించినను కొందఱు మఱికొందఱు నుండకమానరు. ఏది యెట్లయినను మీ కులములో మీ వంటి పేరుగలసానులు నలుగురైననుగురు తగినపని చేసినంగాని యీ వ్యభిచార మడుగంటదు. “అట్లయిన మీలో వ్యభిచారము నెల్లు బోఁగొట్టుకొందురు?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. దానికి మీరే స్రక్షమకారణము గనుక దీనిచో పాటుగా నది కొంత తగ్గఁగా మిగిలినది విధవావివాహాని స్థానచేఁ దగ్గింప నెంచినారము. ఇట్లు తగినంతప్రయత్నము చేయక పోయినచో మనస్వర్గమున కున్నతస్థితి కలుగనేరదు. బృహస్పత్యాదు లిప్పుడు మన మేదో యుచ్చతస్థితిలో నున్నారమని పలుకుచున్నారే కాని గురిగింజసామెతగా మనదోషము లించు కయఁ దెలియకున్నారు. మనకుఁ దినుట కన్న మైనను లేదు కదా! “కల్పవృక్షకామధేనుచింతామణ్యాదులు మనకుఁ గోరి కల నిచ్చుచున్నవి కదా!” అని కొందఱునవచ్చును. ఒకవేళ వాదసౌకర్యార్థము క్షణకాల మవి యట్టివియే యని యొప్పు కొన్నను, ఇంతమందికి నొక కామధేనువువలనఁగాని యొక చింతామణివలనఁగాని యేమిత్తు ప్తి కలిగెడిని? ఇఁకఁ గల్పవృక్ష

ములు. అవియేని లెక్కకు మిక్కిలి లేవు. “కల్పవృక్షో దదా త్యేవ” అనుటవలన నెఱిగినయీవి కాదు కదా ! అట్టియీవి వలన నేమిప్రయోజనము ? ఇట్టి దోషములు చూపఁబూనినచో నెన్నియో పుటలు నింపవచ్చును. గాన నింతటితో విరమించు చున్నాను. మీకు భగవంతుఁడు పాతిన్రత్యసంపాదనార్థము సోడ్పడుఁగాక !

అప్ప :—(తమలో) ఈయన చెప్పుసంగతు లన్నియును కఠికుక్కును గంగిగోవును జేయుసామెతగా నున్నయవి. కానిమ్ము. అట్లనే యొప్పుకొందుము. మన మీయనపై యుక్తులను జెప్పఁ గలిగినను నీసభ్యులంత యాదరింపరుకదా ! (ప్రకాశము) చిత్తము, తమయాజ్ఞ శిరసావహించుచున్నాము.

ఉప :—చిత్త మన్నంతఁ బ్రయోజనము లేదు. మీలో రంభయును, ఊర్వశియును, మేనకయును, వరూధినియును ముఖ్యముగా నీకార్యమును పూని పురుషులకన్న నెక్కుడుగ నెలిచి ధైర్యస్థైర్యములతోఁ గృషిచేయవలెను. మీకు పురాణ వైరాగ్యమన్న ట్లిక్కడి దిక్కడనే దులిపి యొక్కతె నలకూబ రుని యుద్యానవనమునకును, వేఱొక్కతె పురూరవుని సాధ మునకును, మఱియొక్కతె విశ్వామిత్రుని తపోవనమునకును, నొక నొక్కతె ప్రవరాఖ్యుని యగ్నిహోత్రశాలకున్ బోనెంచి సచో సంస్కరణ మగ్ని సంస్కరణ మగును. మీ రందఱును మా స్త్రీలతోపాటు సమాజము లేర్పరచుకొని యాయావిష

యముల నుపస్యసించుచు నరమరిక మాని యుపన్యాసముల వలనఁ దేలిన సారాంశముల నాచరణలోనికిఁ దేవలయును. మేము సంశయింపని జాత్యాదులవిషయమై మీరు కొంచెము సంశయించుచున్నట్లు మీ రింతకుమున్ను పలికినమాటలవలన సూచన యగుచున్నది. కాని, అది మీకుఁ బూర్వాచారములు తలకెక్కి చేయుచున్నదుర్బోధమే కాని వేఱు కాదు. ప్రప్రథమమున జాత్యాదిభేదము లెవ్వియును లేనియట్లును, పిదప స్వార్థపరులచే నియ్యవి యన్నియుఁ గల్పింపఁబడినట్లును వేదములవలననే తెలియవచ్చుచున్నది. అవి మీ పురుషు లభ్యసించి మీకు బోధింపఁబోవుచున్నారు గాన వానిన్ గుఱించి యిప్పుడుచెప్పక విరమించుచున్నాడను. కొందఱు “వేదములలో నుండుఁగాక లేకపోవుఁగాక దీనికి వేద మెందులకు ? శిశువు పుట్టినప్పుడు లేని కట్టుబాటు లనేకములు పెద్దయైనకొలఁదిని గలుగుచుండుటలేదా ! అట్లనే క్రమముగా నాయాకట్టుబాటు లేర్పడవచ్చును.” అని చెప్పి సంతసించుచున్నారుకాని వారి కుయ్యక్తులు కేవల నిర్వాఙ్మత పరోపకారపాఠీయులు వినఁదగినవియు, జవాబు చెప్పఁదగినవియుం గావని మీకిదివఱకే బోధించియున్నాడను.

సంశ :—అయ్యా ! వీరే పిశాచరాజులు. వీరివృత్తి తమ రెఱుంగనిది కాదు.

ఉప :—ఓహో ? వీరియనన్థ డలఁచినచో నాకు నోరు రాకున్నయది. ఓసహోదరులారా ! ఓపిశాచమహాశయులారా !

నే నేమిసేతును. నే నీసంస్కరణము భూలోకము ననుసరించి చేయఁబూనుకొన్న సంగతి మీ రెఱిగియుందురుకదా! అచ్చటివా రెవ్వరును మీయునికిఁ కొప్పుకొనుట లేదు. ఏమంటిరా? మిమ్ము నొప్పినతోడనే మంత్రవేత్తల నొప్పనలెను. దానితో పాటు మంత్రములు, వానితో వేదములు, వానితో శాస్త్రములు, స్మృతులు, పురాణములు మొదలైనవి త్రాటితో దబ్బనములు కాకతీరదు. మా సంస్కరణ మాత్రవేదానుసారముగా నుండు. అట్లని వెనుకటి వెవ్వియును నమ్మ మని మీ రనుకొనవలను. మన స్థితిగతులంబట్టి యోజించి యందులోఁగల సంగతులు విరుద్ధములు గానిచో నంతవఱకు వేదాదికమే యననక్కఱలేదు, తందనపదములైనను స్వీకరింతుము. ఈ వేదమున కాత్మాంగములే యంగములు గాని శిక్షాదులనలె వేజే యంగములు లేవు. ఇవి కడు సులభశైలిని భూలోకములోని బుద్ధిమద్ర్గేసరులచే వ్రాయఁబడినవి. అవి యనుభవమున కించుకయు జంకవు. దీనినింబట్టి మీ యునికి సిద్ధాంతీకరింపఁబడదు. మీ స్థితినే మే మంగీకరింపకున్నప్పుడు మీ విషయమై సంస్కరణ మనవసరమేయైనను నించుక బోధించుచున్నాను. మీ రిప్పటి నుండి యీ పేరు దీసివేసికొని నాగరికత కనుకూలమైన నామమును జాతిబోధకముగాకుండునట్లు ధరించి పూర్వమువలె నెల్లర నావేశింపక పూర్వాచారపరాయణులను మాత్రమే తగుమాత్రము పీడించుచు జీవింపవలయును. మీకు బుద్ధివృద్ధిగాఁదగు కొన్ని సంగతులు కలవు. నడినెత్తి పెంచుకొనుట, కనుబొమ్మల

మధ్య కేశములు పెంచుకొనుట మొదలగు సాధనములవలనఁ గొంత యున్నతస్థితికి వచ్చి యప్పుడప్పుడు మా యుపన్యాసములు వినుటవలనఁగూడఁ గొంతనాగరికత హెచ్చుచేసికొని పదపడి యావేశించినచోట్లనేని మంత్రవేత్తలకు జంకక మావలెనే ప్రతిఘటించితిరేని యిప్పు డాక్షేపించుచున్న నేమే మిమ్మునుగూడఁ బూర్వార్థపరాయణత తగ్గిన ట్లూహించి సంఘములో ధారాశముగాఁ జేర్చికొందుము. నవనాగరికుల నావేశింపకపోవుటయే మీకు మొదటి యుపదేశము. ఒకవేళ నావేశించినను స్త్రీలనుమాత్రము చేరవలదు. ఏమంటిరా? అట్టియెడల నిష్కారణముగా నది కొంటెతనమని భావించి యాయబలను తాడింతురు. దానిపై మీ బాధకన్న నాబాధ యెక్కువై దుఃఖపడవలసివచ్చును. మనస్థితి యిప్పు డిట్లు మాటి నది గాని పూర్వము మహోన్నతదశలో నున్నదనుట కించు కయు సందియము లేదు. వేయిమాటలేల? ఆదికాలమున మహిషాదిమృగములకుఁగల నాగరికతయేని యిప్పుడు మన కున్నట్టలేదు. దీనికి ముఖ్యకారణము కట్టుబాట్లను హెచ్చించిన ఋషిషిశాచములే కాని వేఱుకాదు. మహిషాసురుని ప్రతాపము మీ రెఱిగినదే కదా! ఆయన దేవతలకు నవతిత్తి సంతతివాడే. ఆ స్థితి దలచుకొన్నచో పరోపకారపారీణుల కిప్పటిస్థితి యెంత శోచనీయముగా నున్నదో చూడుడు. ఇప్పుడనేకమతములై యొకరిం జూచిన నొకరు స్నానము చేయుట దగ్గఱకు దిగిన మనమరవస్థ నేమనవచ్చును? ఓహో! పూర్వా

చారపిశాచమా ! మ మ్మింకను నేలవేధించెదవు ? ఏమంత
నిన్ను గౌరవించుచున్నా మని మమ్ము వదలకున్నావు ? కాలు
పట్టుకొని లాగినఁ జూరు పట్టుకొని వ్రేలాడెదవేమి ? నీ ప్రభా
వము గలిగించు దురవస్థలు మావారు కేవలమూర్ఖతచే బాటించ
కున్నారు గాని, యెన్నెన్ని యున్నవి. అన్నింటికేమి; పూటకు
గతిలేక “పేరు గొప్ప, ఊరు దిబ్బ” అన్నట్లు భూసురేంద్రుల
మని పేరుపెట్టుకొన్న దరిద్రధ్వజము లొనర్చు హోమాదుల
లోని యాజ్యాదిహవిస్సు మా కన్న మగుట నీవలననే కదా
తటస్థించుచున్నది. ఆ దిక్కుమాలిన మెతుకు లెప్పుడేని సరిగా
నుడుకుచున్నవా ? అవియేని అగ్నిగాఁ డెంగిలిచేయకుండఁ దెచ్చి
యిచ్చుచున్నాఁడా ? వాడు తినఁగా మిగిలిన యుచ్చిష్టమా
మాకర్మము కాలి మేము తినవలసినది ! అది పవిత్ర మని
సాధించుటకు “ముఖం స్త్రీవహ్నివాజినా” మని ధర్మశాస్త్రమా !
ఆయెంగిలికే యొప్పుకొన్నను “శ్లో॥ కాకమాంసం శునోచ్ఛిష్టం
స్వల్పం తదపి దుర్లభమ్” అన్నట్లు కడుపు నిండకపోవుటా !
ఆహా ! దైవమా ! నన్నీ దేవతలలో నెందులకు పుట్టించితివి ?
ఇట్టి పరమమూర్ఖులు నీదృష్టికి సమృతు లెఱైరి ? ఇంద్రుడేమంత
యోగ్యుడు ? ఈతఁడు గౌతమునికొంప గూల్చుట నీ కంగీకార
మేనా ? ఇట్టివాడు మాకు రాజా ? చంద్రున కంతమంది భార్య
లెందులకు ? ఇతనింబట్టియేకదా ! తురుష్కు లీవిషయమున
మితలేని వివాహము లొనరించుకొను టట్లుండ నిర్భయముగా
నెండటి పాతివ్రత్యమునో భంగించుచున్నారు ! ఇతనికంటె దేవత

అలో యోగ్యుడు లేడనియా తురుష్కుల కీతని దైవముగా నేర్పఱచితివి ? ప్రసంచము పుట్టినది మొదల తిలకు దక్క గురు దారాసహరణ మొసరించినవాడు లేకున్నను నీతనినొక్కని నా ధారము చేసికొని “దేవత లందఱును అపాత్రులే” అని మూర్ఖులగు కవులు మమ్ము నిందించుటయేని నీకుఁ గట్టముగాలేదా ? ఏమి కర్మమో ఆ కవులకు దీనింబట్టియేని “అకృత్యములు పూర్వకాలమునఁ దక్కువగా నుండెడివి” అని తోచక విరుద్ధజ్ఞాన ముత్పన్నమై ఆయీ అకృత్యములలోఁ గొందఱు కొన్నింటిని మఱికొందఱు మఱికొన్నిటిని నాధారముగాఁ జేసికొని తమయిచ్చకు వచ్చినట్లెల్ల మూర్ఖులకు బోధించి క్రొత్త యేగ్వాటులు మొలకలెత్తింపఁ దదనుసారముగా మేముగూడ నెప్పటికప్పుడు మార్చికొనుచుంట నీకు న్యాయ్యమనియే తోచుచున్నదా ? కశ్యపున కిరువురు భార్య లెందులకు ? ఈహేతువుననే కదా, రక్కసులకును మాకును వైషమ్య మెప్పటికిని వదలకున్నయది. బృహస్పతి యేమంత యోగ్యుడని దేవమంత్రిగా నొనర్చితివి ? అతఁడు శిష్యగృహీతయగు భార్యను మరల సంకీకరించుట యంత నింద్యముగాఁ దోచనిదే యైనను గర్భవతి యగునన్నగారిభార్యపై మదోన్మత్తుడై పడుటయేని గర్హ్య మని నీకుఁ దోచలేదా ? ఇంకను వీరియకృత్యములెన్ని లేవు ! అశ్వినులకు యజ్ఞభాగ మేల లేదు ? నిన్నన నేల ? నీవును వీరిలోఁ జేరినవాడవే. శ్రుతు లెందుకు ? స్మృతు లేమిటికి ? పురాణము లడుగుకొని తినుటకా ? ఆ యీ యేర్పాటు

లకు లోఁగనివారియెడల నియ్యవి యించుకయుఁ గనలనేరవు కదా! అట్టి వీనితో నేమిప్రయోజనము? తగులఁబెట్టినా? పై పెచ్చెన్నిదురాచారములు బోధించుచున్నవి! వజ్రాదులయందంత గౌరవ మేమి? చాపరాశ్యయందేల లేదు? సర్వజనోపయుక్తములైన వస్తువులకన్న నిరుపయోగవస్తువులయెడల నాధిక్య మెందుకు పెట్టితివి? పశువులకన్న మనుజుల విశేషమేమి? అవి యెన్నియపయోగములు చేయుచున్నవి! అందులో దున్న పోతులంబట్టి చూచుకొందము. ఆహా! ఇయ్యవి దుక్కి దున్నును. బండి లాగును. గోనెలు మోయును. ఇంకను లెక్కకు మిగిలినయుపకారములు వీనివలన నున్నవి. మనుజులజీవనమే వీనితో నున్నయది. వేయేలా? సృష్టికి మూల మియ్యవియే కదా! అందులకే కాఁబోలును కొంతకాల మేతద్వంశస్థుఁడగు మహిషాసురునకు రాజ్య మనగా స్వర్గాదుల నెల్లఁ బరిపాలనాయోగ్యములుగాఁ జేసియున్నాఁడవు. ఇచ్చినవాఁడ వట్లుంచక తిరిగియు దేవతల కిచ్చుటచే నీకరుణకూడఁ జంచలమని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది. ఓహో! గాడిద యని యెల్ల దును నీచముగాఁ జూచుచున్నారు! దాని యోగ్యత యేమని వర్ణింతును? గుఱ్ఱమునకును దానికిని యోగ్యతలో సహస్రాంశ మంతరము. దానికిఁ గోపము, దీని కది లేదు. దానికి నవుకరు లెంతయో శుద్ధికి యత్నింపవలెను, దీని కది యక్కఱ లేదు. పరమాత్మవిధమ్మున స్వయముగనే పరిశుద్ధమైనది. దాని పోషణ కెంతో కర్చు పెట్టవలెను. ఇయ్యది తనంతఁ దానే తిరిగి

పొట్టబోసికొని లోకుల కెల్లను శౌరవాద్యర్థతలను గల్పించెడి చాకలివాండ్రకు దోడగుచున్నది. ఆహా ! చాకలివాండ్రెంత మహానుభావులు ! వీర లొసంగినబట్టలు కట్టుకొనుటచే నెంత విద్యావిహీనులైనను మహాసభలలో నఖండపాండితీమండనులగువారలకన్నను నగ్రపూజాభాజనులగుచున్నారు. ఓహో ! ప్రమాద మయ్యెగదా ! ఇందులో నత్యావేశముచే వేదాదికము నీదే యని కూడఁ జెప్పితిని గాఁబోలును? అయ్యది స్వార్థైకపరాయణులగు ఋషిహితకులు కల్పించియుందురు. కావుననే వానికిఁ గొందఁ టుత్పత్తికాలమునుగూడ నిర్ణయించియున్నారు. అయ్యది యసత్యము లెట్లగును ? అనేకు లగు స్వార్థపరులు వ్రాయుటం బట్టియే “క్లో. శ్రుతిశ్చ భిన్నా స్మృతయశ్చ భిన్నా । మహాఋషీణాం మతయశ్చ భిన్నాః” అని తద్బోధకమ్ములగు నాచారము లిట్లఘోరించుచున్నవి.

సంశః.—అయ్యా ! తమరు పిశాచములవిషయమై చెప్పుచు మధ్య నేదో శాఖాచంద్రమణ మొనరించుచున్నారు. వారి గతి యేమిచేసితిరి ?

ఉపః.—ఓహో ! మిత్రులారా ! అప్రస్తుతప్రసంగి నగునన్ను క్షమింపుఁడు. ఇంకఁ బ్రకృతమునకు వత్తము. వీరివిషయమై మన మంతగాఁ జేయవలసిన యుపకారము లేదు. సోమరితనము చే నొరులఁ బీడించుట మాని యాత్మవేదానుసారముగా నాగరికత సంపాదించికొని తఱచుగా నుపన్యాసములు వినుచుండ

వలెను. ముఖ్యముగా సోమరితనము మాని పాటుపడుట యావశ్యకము.

సంశ్ః.—మీరు చెప్పినట్లు పాటుపడుట కేని వీరిలో నా నాభేదము లున్నవి. అందులోఁ గొందరికిఁ దప్ప ననేకులకుఁ గరచరణాదు లుండవేమో? అందు కేని యెవరినో యావేశింపవలెను.

ఉపః.— అట్లయిన వీరికి ముందు మనము విద్య నేర్పితిమేని యయ్యది వివేకము గలిగించి నానాఁటికి మహోన్నతస్థితికిఁ దీసికొనివచ్చును. మీలోఁ గొందఱు తీరిక చూచుకొని రాత్రివేళ వైన నొకటి రెండుగడియలు ప్రతిఫలము గోరక విద్య గఱపుటకుఁ బూనుకొనవలయును.

పిశాః.—అయ్యా! మాకు రాత్రి తీరికకాదు. మే మెక్కడికేసేబోయి యాహారము దెచ్చికొనెడివేళయే యదికదా!

ఉపః.—అట్లయిన వీరియవకాశముంబట్టియే మనము చెప్పవలెను. మీయందఱిగో నంత నొక్కిచెప్పుట కాదు గాని: వీరి కొక పాఠశాల స్థాపింపవలసియున్నది. ఇందులకుఁ మీకుఁ దోచిన సహాయము చేయక తీరదు. శాల కట్టించునీలోపున మాత్రము మన మూరకుండక “క్షణశఃకణశః” వైన విద్యామర్థంచ సాధయే” తన్నట్లు మనగృహములలోనే కూర్చుండఁ బెట్టి పాఠములు చెప్పవలెను.

పిశాః.—మహారాజా! నీవు మాపాలిటికి దేవుఁడవు. అట్లు నుగ్రహించవలెను.

సంశ:—తమరు మొదట సెలవిచ్చినట్లు శాలాస్థాపనమే ముఖ్యముగాని యిండ్లకు రప్పించితమేని స్త్రీలు భయపడుట యట్లుండ “నిండుగృహముల కివేమి వాసెన్నా” లని మనలం దిట్టుదురు. పై పెచ్చు పిల్లలు జంకి జ్వరాదులపా లగుదురు. అప్పు డు లేదని చెప్పుచున్న మనమే భూలోకమున మరిడిజాడ్యముల లోవైష్ణవు లమ్మవారిం బూజించినట్లే పిశాచములకు దాసులము కావలసినచ్చును. ముఖ్యముగా నీవిషయము స్త్రీలంగీకరించరు.

ఉప—ఓహో! ఇది ప్రతిగృహస్థునకును బాధించుచు న్నదే. ఈపిశాచములకన్నను మనస్త్రీలయవస్థ కడు శోచ్యము గా నున్నది. ఏక్కడనో యొక్కతె చదువుకొన్నది యున్నను నూఱుకాకులలో నొకకోవెలయై పాడగుచున్నది. ముందు స్త్రీ విద్య వ్యాపించినంగాని మనము మహోన్నతదశకు రాజాలము కనుక నీపిశాచములకు మీరే గతి గల్పింపుడు.

సంశ:—గతి కేమున్నది? శృశానవాటికలును, రథ్యా వృక్షములును, పాడుదేవళములును, ఇంకను తత్తుల్యములగు జ్యేష్ఠాంబాకటాక్షవీక్షితములగు మఱికొన్నిచోటులును తప్ప వీరికి శాలాస్థానము గనుపట్టదు.

ఉప:—అట్లయిన మన మక్కడికే పోయి యుపదేశిం చుచుండవలెను. మొట్టమొదట గట్టిశ్రద్ధ వహించినంగాని మన పూనిక తుదముట్టదు. వచ్చెడియాదివార మిందుల కేదేని సదు పాయముగ్గుఱింబి యోజితము.

సంశ:—(తనలో) ఇంతటినుండి వల్లకాళ్ళలోనికి బోయి యుపన్యసించినారు కారని యుపన్యాసములలో వ్యంగ్యముగాఁ దిట్టుచుండును గాఁబోలును ! ఉన్న దున్నట్లొచ్చక యిదియొకటి మొదలుపెట్టినాఁడు. తుద కిది “గజశ్రద్ధయి” అందుకును నిందుకును చెడి యుభయభ్రష్టతయు నుపరిసన్నాసమును అగు నేమో కదా! కానిమ్ము చూతము. “యద్భావి తద్భవత్యేన” మనకుఁ జింత యెందులకు? (ప్రకాశము) చిత్తము. వీరే విద్యాధరులు వీరికొగుటించి యనుగ్రహింపుడు.

ఉప:—ఓహో! మీపేరు కడు నిరర్థకముగా నున్నదే! భూలోకమున నిప్పటిసంస్కృతపండితులవలెనే మీ రిక్కడఁ గడు వ్యర్థనామధేయులుగాఁ దోచుచున్నారు. మీ కీవిద్యాధరనామ మెందుకు? మీ రేవిద్యాయందు సమర్థులు? జ్ఞానమునకుఁ గొఱగానివిద్య యేమివిద్య? మీనలన లోకమున కేమియుపకారమున్నది? ఏవో మీకుఁ గొంచెము శృంగారశాస్త్రములు వచ్చియుండునేమో? అంతమాత్రమున మీ కీపేరు తగదు. ముందు మీ రీపేరు దీసికొనినంగాని సంఘమునఁ జేరఁ దగదు.

విద్యా:—చిత్తము.

ఉప—చిత్త మని తల యాచినంతమాత్రమునఁ గాదు. త్వరలో నట్టియుద్యమము నొనరింపుడు. మీకుఁ గొంత మంది మాయుపన్యాసములు పిచ్చిగా నుండు నని బోధింతురు. అయ్యవి విని చెడిపోకుడు.

సంశ:—అయ్యా! వీరే యక్షులు మీరు మహేశ్వర్య సంపన్నులు.

ఉప:—ఓహో! వీరివలననే మనలోకమునకు గొప్ప ముప్పు మూడుచున్నది ఇందులో నూటికిఁ దొంబదులు వేశ్యా కాముకులే. మనలోకములోని రంభ వీరిరాజగు కుబేరునోడలే కదా! ఇట్టి యుంపునకత్తెలకు వీరిఁ ఘులు న్యయ మగుచున్నవి. ఆపైని పానము, జూదము వీరికి సహజములు. వీరి కామాయీ దుర్వృత్తులు నశింపవలెను.

యక్షు:—చిత్తము.

ఉప:—నట్టిచిత్తములు ఫలకారులు గావు. ధన మున్నంత కాలము మీ కీదురాచారములు మానవు. ముందు మీ ధన మంతయును భూలోకములో నిప్పుడు జరుగుచున్న స్త్రీపునకపరిణయములు చేసికొన్న సిరాధారులగు దంపతుల కుపచరించునట్లు ధారవోసి యాపిమ్మట నీసంఘములోఁ జేరుఁడు. లేనిచో వేళ్లు పాటియున్న భోగేచ్ఛలు మీకు సుఖసుఖాలఁ బోనేరవు.

సంశ:—అయ్యా! వీరే కిన్నరులు. వీరివిషయమై కరుణింపుఁడు.

ఉప:—ఓహో! వీరిపేరు కడుసార్థకముగా నున్నది. వీరా! వీరేదో వారిలోవారు తలలూపుకొనుచు నొకరిచేతులలో నొకరు తాళములు వైచుకొనుచు, పరద్యాసముగాఁ గూర్చుండుటయేకాని, యుపన్యాసమును విన్నట్టుకొంచుదు. వీరిని బాగుచేయుట కడుదు స్థరముగాఁ దోచుచున్నది. అయినను

పరోపకారచింతతోఁ బాటుపడువా రూరకుండఁ గూడదు. కనుక ముందుగా వీరికి గుఱ్ఱపుమాతులు మార్పవలసియున్నది. దానికై ముందు తగినయత్న మొనరింపవలయును.

సంశః—దీని కేమిసాధనము గావించెదరు?

ఉపః—ఓహో! అనేకసాధనము లున్నయవి. వెనుక మనము విష్ణుమూర్తికి తలకాయ యెగిరిపోయినప్పుడు గుఱ్ఱపు శిరము నతుకుటయేని యెఱుఁగుదురా? ఈశ్వరుఁడు తగుసహాయ మొనర్చి “నవ్వి నయూళ్ళే పట్టణము”లై నట్లు మన కొరికల సిద్ధింపజేసి జగదుపకార మొనరింప నెంచెడుఁగాక!

సంశః—అయ్యా! యింకను ఈ దేవయోనివిశేషులలోఁ గొందఱు మిగిలియున్నారు. వీరిగతి యోజింపుఁడు.

ఉపః—ఓహో! ఇట్లు ప్రత్యేకముగా బోధించుట కడు దుస్సరము. కనుక నిక నెల్లరకును ననుకూలించు తెఱఁగున పనునృపించెదను. అందుఁ జిరపరిచితపూర్వాచారపరాయణతా దోషవశమ్మున దొరలుచుండెడి విరుద్ధమ్ములువదలి యాత్మవేదా నుసారమ్ముగాఁ జెప్పఁపద్ధతులే గ్రహింపుఁడు. అందులో శబ్దదోషములు బొత్తిగాఁ బొటంపకుఁడు. సారాంశములు మాత్రము గ్రహింపుఁడు. మనము నానాకారణములవలన నీశ్వరు డున్నాఁడనియును, పరలోకమున్నదనియును, పాపశిక్షణ పుణ్యభక్షణము లున్నవనియును పూర్వలపలనే యొప్పుకొందము. జన్మాంతర విగ్రహారాధనాదిసంగతులు త్యజింపవలయును. వానియందలి దోషములంగూర్చి కొన్ని పెద్దపెద్దపుస్తకములు భూలోకములో

బయలు వెడలియే యున్నవి. ఇక మన మెంతసేపు చర్చించినను జాతిమత ద్వేషములను గుఱించిముఖ్యముగాముచ్చటింపవలెను. జాతివిషయమునఁ బశుపక్ష్యాదులకొగూడ మనలోఁ గలుపు కొనుటకు యత్నింపవలసినదే కాని యింకను అంతనాగరికత మ నకు రాలేదు. కనుక నిప్పటి కంతవఱకును పోక తగుమాత్రము నీ సంస్కరణమునకు విషయముగాఁ జేసికొందము. అట్లని యా విషయమైబొత్తిగాఁ జర్చింపఁదగ దని నాయభిప్రాయము కాదు. కొంచెము మధ్యమధ్య నావిషయముకూడ నలుగురుండఁదగిన దే. మరణములు మనలో లేవు కనుక విధవావివాహములును, వృద్ధత్వాదికము లేకపోవుటచే నతిబాల్యవివాహములును మన కంత చర్చింపవలసిన విషయములు కావని మీలోఁ గొందఱు శంకింపవచ్చును. వాదసౌకర్యార్థము క్షణకాలము మీవాదము నొప్పుకొన్నను యంత యుక్తిసహము కాదు. మన మేయే దుఃఖము లియ్యెడ లేవని యుప్పొంగుచున్నామో వానిలోఁ గొన్నిటిని భూలోకములో బుద్ధిమద్రగేసరులు వారీయాత్మవేద సాహాయ్యమునఁ గనిపెట్టియున్నారు. దానిలో నొకటి యుదాహరించుచున్నాను. కాని యియ్యది మిక్కిలి జగుప్సాకర మగుటచే నంత సభ్యమైనసంగతి కాదు. కాకున్నను వైద్యులకు గోవ్యము లేనివడువున దురాచారరంగపీడితులగు జనుల నుద్ధరించువారలకుఁగూడ వచింపరానివిషయ ముండఁగూడదు కదా ! మిత్రులారా! మనయవజ్ఞతలు మన మించుకయు నెఱుంగక విట్టి మీగురుఁ జావులేదనియు ముదిమి లేదనియుఁ గేవలశబ్దశాస్త్ర

వేత్తలగువారు ముఖస్తుతికై ప్రయోగించెడియమర్త్య త్రిదశ నిర్జరాది శబ్దములు ఘృతకోశము (నేతిబీజకాయ)లని తెలియక యొడ లెఱుంగనివిధమున నుప్పొంగుచున్నారము. ఇయ్యది నిక్కమే యైనచో నిందులోఁ గొన్నిటికిఁగానిలేక ప్రధానమగు మృత్యుబాధకే కాని హేతువని చెప్పఁదగు సుఖవ్యాధి మనస్వర్గమున నేల యుండవలెను? అది యెవరికో కాదు. కొన్ని సంవత్సరములక్రిందట నొకసోమయాజులకుఁ దటస్థించినదట! దాని కీరంభాసంభోగమేకదా! కారణము. ఈసంగతి భూలోకములో ని కొన్నిపుస్తకములవలన వెల్లడి యగుచున్నది. ఇప్పుడేని మీ సంతకము నివర్తించినదా? ఇట్టిఘోరకృత్యములు మనము కనిపెట్టక యడఁచివేయుట తగునా? తోడిభూలోకమునేనిఁ జూచి తెలివి తెచ్చుకొనవలదే! మనంతటఁ గనిపెట్టనేరకున్నను కనిపెట్టి చెప్పినప్పుడేని దురాచారములను దిద్దుకొనుటయనర్హమా? కావున మనకు జననమరణాదికము మనుష్యులతోపాటుగను, ఆ హోరాద్యాసక్తి పశువులతోపాటుగను నుండుట నిస్సంశయమేకదా! కనుక మన కిఁక వృథాజాతిమతాది వైషమ్యములతో నేమియవసరము? ఇది పరిత్యజించినన్ గాని మనకు మహోన్నతస్థితి గలుగనేరదు. ఇఁక నొకటి, వివాహములలో వావివరుసలు గూడ మొట్టమొదట భగవత్సృష్టిలో నున్నట్లు ప్రమాణ మేదియును లేదు. ఇదియును, పిదప నాయీఋషిహతకులే కల్పించినారనుట నిశ్చయమే. ఎవరో యెందులకు? మనతాతగారేయీ విషయమును కూతురైన సరస్వతిం బెండ్లియాడి సూచించియు

న్నారు. లోకానుగ్రహార్థము కాక అయ్యనఘాత్యుఁ డిది యకా
ర్యకరణమే యైనచో నెందుల కాచరించెడిని? ఐనను; ఇప్పు డ
య్యది యాచారములో లేదని కొందఱుశిష్టాచారపరాయణులు
వాదింపవచ్చును. అదియును సూక్ష్మబుద్ధులకుఁ బొడకట్టు
చునేయున్నది. ఆయజునికుటుంబములోనివే అయి యిప్పటికిని
అదేపేరున వాడఁబడెడిమేఁకలలో నీయాచారము పూర్తిగాఁగాన
వచ్చుచున్నయది. ఆలోచింపఁగా బ్రహ్మసమ్మతించిన యాయా
చారమును, ఇటీవల స్వార్థపరు లేకారణముచేతనో యడఁచి
వేసియుందురు. లేకున్న రజకాదినీచవర్ణములలో స్త్రీపునర్వివా
హశేషమువలెనే యీసంగతి మేఁకలలో నెందులకు నిలిచి
యుండవలెను? అంతకన్న దీనికి బల మెక్కువగాఁ గూడ నున్న
దనుటకు సందిచుము లేదు. బ్రహ్మకును మేఁకలకును నెక్కుడు
సంబంధ మేకశబ్దముచే వాడఁబడుటకూడ మనము చూచుకొ
వలెను. ఇదిగాక ; రజకాదులవలె నియ్యవి పూర్వాచారపరా
యణులమతమునఁగూడ నపవిత్రములు కావు. యజ్ఞములలో
దీనికన్నఁ బవిత్రమైనజంతువు లేదని యంగీకరించియున్నారు.
ఇంతకన్న మీకుఁ బ్రబల దృష్టాంత మేమికావలయును? ఇక్క
డికి జాతిమతాదిభేదముతో పాటు వావివరుసలుగూడ ననవసర
ములని తేలినదికదా! ఇక ద్రావదిచరిత్రముంబట్టి చూడ నొక
స్త్రీకి విధివిహితముగా వైదుగురే కాక, యుద్యోగాదివర్వ
ములలోనికొన్ని సంగతులంబట్టి చూడఁగా నాటుగురుభర్తలు
కూడ నుండవచ్చు నని పొడకట్టుచున్నది. “శ్లో. పంచ మే ఐత

య సంతి మహ్యం వష్టోఽపి రోచతే *” అను ద్రావదీవాక్యముచే స్త్రీలందుల కంగీకరించుటకూడ సూచించుచున్నది. ఇట్టిసదాచారము నేకారణముననో స్వార్థపరులు రూపుమాపి యుందురు. సత్యవతీవిషయమును, కుంతీచారిత్రమును పరికించి నచో నొకకొమరునిం గనునటకును కన్యాత్వమునకు భంగము లేదని తేలుచున్నది. ఊరక వ్యభిచరించుట తప్పుగాని తక్కినది దోషము కాదని మనస్సాక్షికి వచ్చుచున్నది. అందులకుఁ బూర్వగ్రంథములును మహాపతివ్రతలును నంగీకరించుచున్నారు. ఆ యాసంతానముల భాగముల విషయమై ధర్మశాస్త్రములు గూడ నుండుటచేఁ బెద్దలసమ్మతికూడ నిర్వివాదమే. ఇంత యేలాః పర్యాయముగా ననేకభర్తలను వరించుటకుఁ ద్రిలోక పావని యని పూర్వు లొప్పినగంగయే ఘోషించుచున్నది. ఆపెకు శివుడు, సముద్రుఁడు, శంతనుఁడు ఇందలు భర్తలుకదా! ఓహో! ఈశ్వరా! పొరపాటున పూర్వాచారపరాయణు లొనరించిన కట్టుకథలు సీయెదుట నేకరువుపెట్టుచున్నాను. ఇదిగాక యాత్మ వేదైకశరణునకు నా కీగాథలవలన నేమిప్రయోజనము? ఏది యెట్లైనను స్త్రీలును పురుషులును యథేచ్ఛముగా వివాహము చేసికొనుట కభ్యంతరము లేదని యుక్తికి వచ్చుచున్నది. ఇది యిట్లుండ సర్వలోకములలోను సుమారు ముప్పదివత్సరముల క్రిందటి లెక్కంబట్టి చూడఁగా స్త్రీలసంఖ్యకన్నఁ బురుషుల

* నాకైదుగురు భర్తలు కలరు. ఇంకను అజవభర్తగూడ నుండినచో బాగుగా నుండు నని తోచుచున్నది.

సంఖ్య యెక్కుడుగాఁ గనుపట్టుచున్నది. దానింబట్టి పురుషుల నేకులు వివాహములు కాక చిక్కుపడుచుందురు. అందులకై కొన్ని లోకములలో విశ్వస్తావివాహము లేర్పఱచుచున్నారు కదా! అట్లందఱును అనఁగా మిక్కిలి వృద్ధులగు పురుషులు మిక్కిలి వృద్ధులగు సంగనలన్ గట్టికొన్నను మఱికొందఱు పురుషులు మిగులక మానరు. “అంత వృద్ధులకు వివాహ మెందుల” కని మీఱు శంకింప నవకాశము గలుగవచ్చును. వివాహము కేవల భోగప్రధానమే కాదు గనుక మీ రంత శ్రమపడి శంకింప ననసరములేదు. కనుక నెల్లరకును వివాహము ముఖ్యమని తేలినది. ఇక మిగిలినపురుషులగతి చూడవలసియున్నది. ఆయుషాయము బాలురకుఁగూడ సుగమమే. అయినను; కొంత వివరించుచున్నాను. పశుజాతిలో నొకతెగ యగు నేనుఁగులలో విచారించినచో ననేకలక్షలకఠినుల కొకటే కరి నాఁకుఁడుగా నున్నట్లు భాగవతము విస్పష్టముగా నుడువుచున్నది, కాని; అట్టి పురాణవాక్యములు నమ్మితిమేని “ముప్పు మూఁడుతెన్నులును; అప్పు ఆఱుతెన్నులును” అగును, కావున మన మవి పిశ్వసింప వలనుపడదు. కావున నిక ననుభవముంబట్టి చూతము. తక్కిన జాతులలో నెల్లున్నను; ఆవులలో మాత్రము విశేష సంఖ్యగల మందల కొకటే యాబోతు భర్తగా నుండుట భూలోకమునఁ బ్రతిగ్రామమునను సామాన్యముగాఁ జూడఁబడును. మొత్తముమీఁద నాజాతిలో వృషభములును, ఆలును నించుమించుగా సరిగానే వృద్ధిచెందుచున్నను; ఎద్దులను కార

శాంతరముచే హాళికులు స్వార్థపరత్వముచే బుం స్వశూన్యములుగా నొనర్చుచున్నారు. ఆహా! ఈజనులమూర్ఖత కేమనవచ్చును? ఇయ్యది నిర్బంధవైధవ్యముకంటె నూఱురెక్లు నన్ను తలపాటు చెందించుచున్నది. కానిండు; చిరకాలప్రాప్తమైన యీదురాచారము లింతలో నడుగంటవు. సమాజములు ప్రబలినకొలఁదిని పశుజాతిలోఁగూడఁ గొన్ని యిందులకుఁ బూరుకొని కొంత పని చేసినచో నడుగంటవచ్చును. “పశువులకు మనవలె వివేక మెన్నటికిని కలుగదు. వానికి సమాజములే కాని సమాజము లెట్లులు తటస్థించును?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. భారతములో మృగము లన్నియుం గలసి ధర్మరాజాదులకోఁదమ దురవస్థ నేదోవిధమున విన్నవించుకొన్నట్లున్నది. చూడుడు. పశుప్రాయులకు విద్యవలనఁ దెలివి గలిగినప్పుడు పశువులకుమాత్రము గలుగ దని మన మెట్లుఁహింపఁగలము? అదిగాక గోశబ్దమునకు గోవును, వాక్కును గూడ నర్థము. దానింబట్టి చూచిన నుభయులకును కడు దగ్గఱ కనుక పశ్వాదులకు విద్యవచ్చుట సుకరమే. ఇంకను పశువులు మనుష్యులవలె సంచరించుట భూలోకమునఁ గొన్నివినోదములలో ననఁగా “సర్కన్ కంపెనీ”లలోఁ జూడవచ్చును. ఇంక, బ్రకృతమునకువత్తము. గోజాతిలో స్త్రీజాతి మనలో నొకపురుషుఁ డనేక స్త్రీలను వివాహమాడినట్లే లెక్కకురాని యావు లొకటే యాబోతునువరించుచున్నవి. లేదా! యీయాచారము మళయాళపు స్త్రీలొకభోగపురుషుని నెందఱెందఱోవరించినట్టెనను నుండవచ్చును.

జీవ మంతెయునొక టేకనుక నాజంతపులదుస్థితిఁగూడ మాన్పుఁ
బ్రయత్నింపనలసినదే. కొందఁ“టిది సహజము గనుక మనమాప్పు
నకు నలవడ” దని వాదింపవత్తురు. వారి నట్లే సంఘోషింపనిచ్చి
చేతనై నంతవఱకు మనము యత్నమునే చేయుచుందుము. శ్లో.
యత్నేకృతే యది న సిద్ధ్యతి కొఁత్ర దోషః.* ” కనుక నెందు
లకేని యత్న మావశ్యకము. ఇప్పుడే మనలోకముకన్న నాగరి
కత భూలోకమున నెక్కుఁడుగా నున్నదని చెప్పియే యున్నాను.
ఇప్పుడు నేను చెప్పినవిషయ మాలోకమునకే యెక్కుఁడుపకారక
మైనది. వా రిద్దానిన్ గుఱించి యింతవఱకుఁ గనిపెట్టినట్లు
ఘోఁచదు. కావున మన కీస్వర్గలోకసంస్కరణభారము కొంత
యైనఁ దగ్గినపిదప నే కామరూపమునో ధరించి మనుష్యులలోఁ
జేరి వారి కీ యుపాయము చెప్పెదను. ఓహో! ఎంత పొరఁబడి
తిని! ఈకామరూపములవలన ననేకదోషములు గలుగుచున్న
వని బుద్ధిమద్రేగేనరులగు సంస్కర్తలు నిర్వచించియున్నారు.
కనుక నింతకుఁబూర్వ మేమైనను; ఇకముందు మన మీ విష
యమును మానుకొనక తప్పదు. “శ్లో. స్వయం తరితు మక్షమః
కథ మసౌ పరాం స్తారయేత్*” అన్నట్లు మన సంస్కార
మిట్లుండ వారిసంస్కరణమునకుఁగూడ మనము ఘోడ్పడుట
వెఱ్ఱిగా దోఁచుచున్నది. కానిండు; “శ్లో. ఉత్పద్యంతే ప్రలీ

* ప్రయత్నించినపైని సిద్ధింపనిచో తప్పేమి;

* తాను తరించలేనివాఁడొకఁడు నెట్లు తరింపఁజేయఁగలఁడు :

యంతే దరిద్రాణాం మనోరథాః*” మాటల కే మభ్యంతరము? కొనితేవలయునా? ఇక ననుషయక్తాంశమైనను శేషము పూరించుచున్నాను. ఆమిగిలినపురుషులకును, ఈయావులకును సంబంధబాంధవ్యములు కలిపినచోఁ బురుషు లందఱును గృహస్థులుగా నుండవచ్చును. “గోబ్రాహ్మణేభ్యః” అని యుండుటవలన నందులో గోవులకును బ్రాహ్మణులకును మఱియుం జక్కఁగ గలియును. ఈవిజాతివివాహమునకై మీకుఁ గొన్ని నిదర్శనము లిచ్చుచున్నాను. రావిచెట్టులకును వేపచెట్లకును పూర్వాచార పరాయణులు వివాహము లొనర్చుచున్నారకదా! ఇక నెల్లరును మఱియొకజాతిచెట్టుతో వేరొకజాతికొమ్మను చేర్చి యంటుకట్టుచున్నారు. కొమ్మనుబట్టియే కాయలు దిగుచున్నవి. ఇయ్యెడఁగూడ కొమ్మనుబట్టి దూడలే పుట్టును గాని మనుష్యాదులుమాత్రము పుట్టరు. సాధారణముగా సంతతి క్షేత్రము ననుసరించుట యనాదిగాఁ బ్రసిద్ధము. “ఏది యెఱ్ఱైనను భిన్న జాతులకుఁ బాసఁగ” దని మీరనవత్తురేమో! అట్లయిన సంస్కారణమే కుదురదు. బ్రాహ్మణత్వ శూద్రత్వ చండాలత్వాదులు భిన్నజాతులు కావా? వారల కిప్పుడో యికనో భూలోకమున నన్యోన్య వివాహములు కానున్నవి. ఇక ముందుమా టటుంచుడు. పూర్వము కాలేదా? పరాశరులు పుట్టలేదా? పశుపత్యాదులకును మానవులకునుగూడ నిర్వివాదాంశమే యనుట కుదాహరణము లెన్ని లేవు? ఇదివరలో నిచ్చిన మహిషాసురుఁ

* దరిద్రులకు మనోరథము (కోరిక) య (నమద్రకరంగముంవలెనే) వట్టచుఁ బోవుచు నుండును. అనఁగా నొక్కటియుఁడుదముట్టదని భావము.

హ్లుండ శుకుండు చిలుక కతనఁ బుట్టినవాఁడు. ఇతఁడు సాక్షా
చ్ఛుకమునకుఁ బుట్టలేదందుచేమో? అశ్వినీసుతులు మొదలగు
వారల నిందుల కనేకులను లక్ష్మ్యము చూపించవచ్చును. అవాం
తరజాతిభేదము లిటీవలనే కల్పితము లైచవనియును వానినే
మన మిప్పుడు సంస్కరింపవలసియున్న దనియును చెప్పియే
యున్నాను. ఇట్టిప్రత్యక్షప్రమాణములచే శబ్దప్రమాణములు
కొట్టఁబడవా? కనుకఁ బశుపత్యాదిజాతిభేదములుగూడ నానాఁ
టికీఁ బాటింపక సంబంధబాంధవ్యములు చేసికొందురేని విశే
షైకమత్యముగల్గి యేలోకమేనియు మహాన్నత్యమును బొందు
నని మాయభిప్రాయము. ఇట్టిసుగమములగు మార్గము లన్నియు
శాస్త్రకర్తల మని పేరుపెట్టుకొన్న స్వార్థపరులు నానాటికీఁ
జెడఁగొట్టియుందురు. ఈవిషయమును కొంత యస్పస్తతమే
యయినను బొత్తిగా ననవసర మని మీరు నిరసింప రని యెంచి
కొండొక నాకుఁ దెలిసినంతలో వివరించుచున్నాను. ఇందులకు
మొట్టమొదటివి వేదములు. అవి నాలుగు. ఋగ్వజుస్సామా
ధర్వణము లని వానికి నామములు. కొందఱు మూడని
యందురుగాని; అదిపూర్వాచారపరాయణులు త్రయీశబ్దమును
సాధించుటకు బొంకుకుయక్తి. ఆనాలిగింటికిని ఆగమము లని
పేరొకటి యున్నది. దీనింబట్టి చూడుఁడు. ఆగమ మనఁగా
వృక్షము. అవి చదువుకొన్నవాఁడు చెట్టువలె జడుఁ డగు నని
తేలుచున్నది. ఇకను తదంగములు—

“శ్లో. శిక్షా వ్యాకరణం చందో నిరుక్తం జ్యోతిషం తథా,
కల్పశ్చేతి షడంగాని వేదస్యానాం ర్భవీషణః*”

ఈయాజంగములలోనను మొదటిది శిక్ష కదా ! ఇది చదువుకొన్నవానికి బులోకమునఁ బరమాత్ముఁడు శిక్షవిధించునని తేలుచున్నది. ఇత వ్యాకరణము. దీనిగని బొత్తిగా నభివ్రముగా నున్నది. దీనిం జదువుకొన్నవా రెందులకును కొనిగారనియు లోకోపకార మున్నుండ న్వవిషయములో నుంఁగా రహస్యపు టుత్తరములుగూడ వ్రాసికొననేరక యెరులచే వ్రాయించికొనుటయే కాక దానిపై వ్రాలునయితముచేయనేరక తుదికు ‘సశాసీ’పెట్టించురని యనేకులు వ్రాసియున్నారు. కనుక నేను గిరిగియు వక్కాణింపవలసినది లేదు. దీనికనేకులు పూర్వులు కర్తలుగా నున్నను విపులముగా నేకత సర్వమును జేర్చి రచించినవాఁడు పాణిని. దానిపై లెక్కకు మీఠిన వ్యాఖ్యానము లున్నవి. ఈపాణినింగూర్చి క్రొత్తగా నేను సందించితి నను కొనకుండుటకై పూర్వులు రచించినవే రెండుశ్లోకము లుదాహరించుచున్నాఁడను—

శ్లో. కాచం మణిం కాంచన మేకసూత్రే

గ్రగ్గంతి నార్యః కథ మత్ర చిత్రమ్,

* శిక్ష, వ్యాకరణము, చందస్సు, నిరుక్తము, జ్యోతిషము, కల్పము, అని విద్వాంసులు వేదమున కాజంగములు చెప్పదురు.

అశేషవి త్పాణిని రేకసూత్రే

శ్వాసం యువానం మఘవాన మూచే.*”

౧

“శ్లో. నపుంసక మితి జ్ఞాత్వా శ్రియాయై ప్రేషితం మనః,
తత్తు తత్ప్రేక్షన రమతే హత్యా పాణినినా నయన్.”

ఈరెండుశ్లోకములుంబట్టి యితని కొంచిత డైలియవనియు నమయజ్ఞానం కాండనియును పైపెచ్చు మోసము నృత్తి యని యును విప్పుప్తు మగుచున్నది. ఇతనిపేర సాధించుటకే యెన్నో సూత్రములు కావలయును. దానింబట్టిం చేపగ్త మధిక ము కూడ నొప్పుకొని తీరవలెను. భూలోకమునఁ బూర్వాచారపగా యజులు తప్ప సులభశైలని జగదుపకారమొందించు కవిశేఖరు లెవ్వరును సితలశాస్త్ర మంగీకరింపరు. మొనటను కర్తకే యియ్యాయాక్షేపణ టున్నపు డితలశాస్త్రము నభ్యసించినవాని లోకమున కేమిసనికనొత్తురు? కేవలమూర్ఖులైన నుపయోగ మంత లేకున్నను; అపకారముగూడ విశేషించి యుండదు. ఇట్టి వారో! లేనిదోనినంగతులు బోధించి జగము పాపచేసి యెన్ను

* శ్రీమ పునలను, మమలను, బంగారును, ఒకేసూత్ర (దార) మందు కూర్చుంటుండుదురు. ఇదియొక చిత్రమైన సంగతిగాదు. సర్వమును డెలిసిన పాణి నియే ఒకసూత్రమునందు కుక్కను, పడుచువానిని, ఇంద్రుని కూర్చియున్నాడు. “నూ-శ్వ యువ మమోనా మతద్ధితే” అని పాణి న్యాచార్యులవారు చెప్పిన వ్యాక రణ సూత్రము.

*, మనశ్శబ్దము నపుంసక మని తెలిసికొని నేను నాప్రియూరియొద్దకుఁ బంపితిమి. అదియో అప్రియూరియొద్దనే రమించుచుండెను. అక్కటా! మేము పాణినిదే వంచించఁబడితిమి :

టికిని మహాన్నతదశ నందనీయరు. ఇంతటితో మీకు వ్యాకరణమువలని యుపయోగము తెలిసియుండవచ్చును. ఇదిగాక “వ్యాకరణ” అనుపదములో “రణ” అని యున్నది. దానికి యుద్ధ మర్థము. అనగా వీరు పోట్లాడుటకుఁ దప్ప నెందులకును పనికిరా రని తేలుచున్నది. ఇక మూడవది ఛందస్సు. దీని యనుపయుక్తి మీకుఁ ద్వారలోనే బోధపడవచ్చును. ఛాందసు లనుపేరు మీ రెఱుంగనియది కాదు. దాని కున్నశౌరవము నేను వర్ణింపనక్కఱలేదు కదా ! ఇది చదువుకొన్నవారికే యీ బిరుదము కలిగెడిని. కొందఱు “ఆఛందశ్శబ్దమునకు వేద మర్థ” మని వాదించవత్తురేమో ? అది మాకు మఱియును సమ్యతము. అంగిగతియే యట్లున్నచో నిక నంగముగతి యనుకూల మెట్లగును ? ఇక నిరుక్తము. ఇది తనపేరుచేతనే విశ్వాస్యముగాఁ దోచదు. చెప్పబడని దని కదా ! యర్థము. చెప్పబడనిశబ్ద మప్రసిద్ధము. దీనిం జదువువారు పాడగుట కేమి సందియము ? “నిరుక్తశబ్దమునకు నిర్వచనము చేయబడిన”దని యర్థము చెప్పుదురేమో ? అది మే మొప్పుకొనము, ఇకశ్శౌతి షము. ఇది మఱియును విశ్వసింపఁదగినదికాదు. పరమవంచకుఁ డగుమనబృహస్పతిగూడ నిందులోనొక గ్రహము. ఇతనిశిష్యుఁ డును షడ్జకుఁడునునగు చంద్రుఁ డొక గ్రహమట ! వీరిరువుర కును గొమరుఁడగు బుధుఁ డొక గ్రహము. పైనుదాహరించిన బృహస్పతికి శత్రువగు రాక్షసగురువు శుక్రుఁ డొక గ్రహము. కుజుఁ డొక గ్రహము. సూర్యుఁ డొక గ్రహము. ఇతనిపుత్రిఁడు

శని యొక గ్రహము. మఱియును రాహు కేతువులుగూడ గ్రహము లనియే మనవారు చెప్పుచున్నారు. వీనిలో కొందఱు కొందరికి మిత్రులును, మఱికొందఱు మఱికొందఱికి శత్రువులును, మఱికొందఱు మఱికొందరికి సములు నని చెప్పియున్నారు. ఈ సంగతివలననే యీశాస్త్రము నిష్ప్రయోజన మని మీరు తెలిసికొనచ్చును. బృహస్పతికిని జంద్రునకును వైరము మన మెఱిగినదేకదా ! అట్టి వీరిరువురకును నీశాస్త్రములో మైత్రీ నిర్ణయించియున్నారు. ఇట్టివిరుద్ధము లనేకములున్నవి. వాని నన్నింటిని దెలుప నుంకించితినేని యెంతకాలమునకేని తెలులదు. ఇంతవఱకైనను నేను వేదాదికము నూరక దూషించుట లేదనియు, దానిసార మంతయు గ్రహించినవాడనే యనియు మీమదికి నచ్చుట కుపన్యసించితిని. ఇక కల్పము. ఇది లోకములో వాడబడుకల్పములనంటిదే. కొందఱిది యట్టిది కాదని వాదింతురేమో? పోనిండు 'కల్ప' అని తెనుఁగుదేశములో వంటచెఱుకు మొదలైన కట్టెలకు వాడుదురు. అనఁగా శుద్ధశుక్లమయిన దని తేలుచున్నది. ఆపేరు దీనికి దానింబట్టియే వచ్చినదని కోచుచున్నది. ద్రౌపదిచరిత్రముంబట్టికాబోలును ? ఆదేశములో నా జక్షరములకు మించని తెలుఁగుపదమును సంస్కృతపదముతో సమాసము చేయుచున్నారు. ఇట్టి వనేకములు చూపవచ్చును. అట్టిసంబంధములు భాషలకుఁబరస్పరము నానాకారణములంబట్టి యుండువచ్చును. ఇట్టివి సూక్ష్మబుద్ధులు

గాని గుఱితింపజాలరు. అందుల కాత్మవేదము ముఖ్యము, ఇక షడ్దర్శనములకాగూర్చి యింపుక చర్చింతము.—

“శ్లో. పాణినే రైమినేశ్చైవ వ్యాసస్య కపిలస్య చ,
కణాదస్యాక్షపాదస్య దర్శనాని షడేవ హి.*”

ఇందులో మొదటిదగు వ్యాకరణ మంగములలో విచారింపబడినదే కదా! జైమిని చెప్పినది పూర్వమిమాంస. ఇదియే మనకు నుడికియు నుడుకని యుచ్చిష్టపుమెతుకు లాహారముగా గల్పించిన పిచ్చిశాస్త్రము. ఇక దీనియనుపయుక్తత మీరే తెలుసుకొనఁగలరు. కపిలుఁడు చెప్పినది సాంఖ్యము. దీని పేరుంబట్టి చూతము. ఇది చదువుకొన్న వారలకు లెక్కలలో జ్ఞాన ముట్లుండ సంకలనము చేయుశక్తియైనను గలుగదు. కొందఱుసాంఖ్య మనుపేరునకు మఱియొకయర్థము చెప్పి సాధింపవత్తురేమో? అట్టికుకల్పనలకు మనపండితులు పుట్టినయిండ్లే కనుక మే మవి విశ్వసించి పాడగుట కొప్పుకొనము. ఇంతకుఁ బూర్వమే వ్యాసులు రచించిన యుత్తరమిమాంసమునుగూర్చి చెప్పవలసి యున్నది గాని; అంతకన్న సీసాంఖ్యసిద్ధాంతమే నామదికి నచ్చినదని తెల్పుటకుముందు దీనినే యెత్తుకొన్నాఁడను. ఈసాంఖ్యకర్తయగు కపిలమహామునినివలెనే యీవ్యా

* పాణిన్యాద్యులవారు చేసిన వ్యాకరణము, జైమిన్యాద్యులవారు చేసిన పూర్వమిమాంస, వ్యాసభగవానులవారు రచించిన ఉత్తరమిమాంస, కణాదమహాముని యొనర్చిన వైశేషికము, గౌతముఁడుచేసిన న్యాయశాస్త్రము, కపిలుఁడు చేసిన సాంఖ్యశాస్త్రము అను ఆఱింటికిని దర్శనము లుపేరు.

సులనుగూడ నారాయణావతార మని చెప్పుదురు. అని యంతి విశ్వసనీయముకాదు. అందులకు భూలోకములో నన్నిడు బుద్ధి మదగ్రేసరు లెవ్వరును సంగీకరించుటలేదు. దానికిఁ గారణము లేకపోలేదు. ఆ యొప్పనివారిలోఁ గొందఱు వ్యాసులు రచించిన గ్రంథములకన్న నెక్కుడు సులభశైలిని సంతకన్న ననేకగ్రంథములు రచింపఁగలిగినవారే కాని సామాన్యులు గారు. వారికి “వ్యాసులే నారాయణుఁ డైనచో “కొహం రంజే” అన్నట్లు మన మెవరమై యుండుమో?” అను సంశయము కలిగి యది తీరక తుదకు సర్వమును శోటకూరకట్టక్రిందఁ గట్టి రని మన మూహింపవలసియున్నది. అదియును నాకు యుక్తియుక్తము గానే కనుపట్టినది. ఈయనమతమువలననే అద్వైతులు “అహం బ్రహ్మ”లై “యంబ్రహ్మల”కన్ననుపాడగుచున్నారు. ఈయనవ్రాసినవే అష్టాదశపురాణములు. కాని యిన్నిటికిని కర్తయొకఁడా? అనేకులా? అనికూడ ననేకులు సంశయించుచున్నారు. మఱియు భారతముకూడ నీయనరచించినదే. ఇక మఱికొందఱుపపురాణములు ఖదునెనిమిదియు ననేకస్మృతులును వ్రాసియున్నారు. వాని నన్నిటిని దోషములు చూపించి నిందించుటకన్న మీరు పతింపవల దని చెప్పుట సుఖ వని మా యభిప్రాయము. ఇక రామాయణ మని యొకటి యున్నది. అది యాదికావ్య మని మనవారియభిప్రాయము. అదియును నానారసములతోఁ బూరింపఁబడి యున్నను; అక్కడక్కడ నిప్పటిమనమతమున బొత్తిగా హేయ మనియు లోకాపకారక మనియుఁ జెప్పఁదగినశ్చంగార

రసమును బ్రకటించుచున్నది. దీనింబట్టియే కాబోలు! సంస్కృతకవులేమి, భాషాకవులేమి తమగ్రంథము లెల్ల శృంగారరసమయములుగాఁ జేసియున్నారు. కాని; ప్రపంచము చేసికొన్న యదృష్టము నేటికిఁ బండి అట్టిదుష్కావ్యములవలనఁ బ్రయోజనము లేదని కనిపెట్టి మంచిగ్రంథములను సులభశైలిలో వ్రాయఁదగుమహానుభావు లవతరించి పరమోపకారము చేయుచున్నారు. కావ్యలక్షణ మని చెప్పినవారుగూడ “సాలంకారా” అని దానిలోఁ జేర్చినారు కాని; మే మది యంగీకరింపము. మా మతమునఁ గావ్య మెట్లుండవలయు ననఁగా పూర్వాచార పరాయణయగు శుద్ధవైదికవితంతువుం బురణించుచుండవలెను. అట్లని పూర్వాచారము లన్నియును దానినిండఁ గ్రుచ్చి యెత్తి వలయు నని మా యభిప్రాయము కాదు. శృంగారమును, అలంకారములును దానిలో నుండఁగూడదు. శృంగారకావ్యములు చదివినవిద్యార్థులు పాడు గాక మానరు. కనుక మే మిట్లు లక్షణ పరిష్కార మొనరించితిమి. పూర్వులు వ్యభిచారభయమున వితంతువులను విరూపిణులఁ జేసినట్లే నేమును కావ్యముల నిల్లు మార్పడలంచితిమి. దీనింబట్టి “కావ్యములయందే శృంగార రసము తగ్గింపవలయునా? దాని కాలంబనములగు స్త్రీలయందుఁగూడ నది యట్లు కాదగినదే యగునా?” అని కొందఱు శంకింపవచ్చును. క్రమముగా నదియును గాదగినదే అని మా యభిప్రాయము. “అట్లయినచో వేషభాషాభూషిత లయిన యోగ్యమణులు మనస్సునకు నకారణముగ వికార మాపాడిం

చెదరు గాన వారలందఱును సాధ్యమైనంతత్వరలో నలంకారములమాటట్లుండ నెక్కుడు వైరూప్యమాపాదించెడి శిరోముండనమునయిత మొనర్చుకొనవలయుననియేనా మీయభిప్రాయ” మని మమ్ము గొందఱుఁగవచ్చును. మీ కీది విరుద్ధముగాఁ దోచినను నిప్పట్ల మా కది సమ్మతమే యని యొప్పుకొనుచున్నారము. “శ్లో. ఆత్మబుద్ధి స్సుఖించైవ” అనుటవలన మా మాతృకన్న నితరులయాత్మ మా కంత ప్రమాణము కాదు కదా! ఇకఁ బ్రకృతమునకు వత్తము. ఇంతకుఁ దేలిన సారాంశము. చదువుకొనువారల కుపయుక్తములైన గ్రంథములు పునస్సృష్టి కావలసినవే కాని మున్నున్నవి పనికిరావని తేలినది.

ఇక నక్షపాదుఁ డనఁగా గౌతముఁడు. ఈయనరచించినది తర్కము. మొదల నీయన కందఱవలెఁ గాక పాదమందు నేత్ర మున్న దనుటవలననే యిమ్మహానుభావుఁ డొనరించిన శాస్త్రమును నిట్టిదిగనే యుండు నని మీరు సులభముగాఁ దెలిసికొనవచ్చును. ఈవిద్య లోకోపకారకము కాదు సరికదా, పైపెచ్చు దీనిం జదివినవారు గాడిదపూటక పుట్టుదురని కూడ శాపమున్నదట! ఇది యెంతవఱకు సత్యమైనను పునర్జన్మము నొప్పనిమనము గాడిదవలె మూఁఘలగుదురని యైనను గ్రహింపవచ్చును. ఈ విషయమునే కణాదుఁడుకూడఁ జెప్పియుండవచ్చును; గనుక దీనితోపాటే అయ్యదియు నని యెంచి యింక నీ విషయము గట్టిపెట్టి మఱియొక యంశమునకు వత్తము. మొత్త మివి యన్నియును నానాటికిఁ గట్టుబెట్లను వృద్ధిచేసి

మనకొంప తీయుచున్నవి. వేయేల ? సంగీతమున కన్నికట్టుఁ బాటులేల యుండవలెను? “పల్లవి”యని మొనలు వెట్టి తెగగింజు కొని వినువారి కసహ్యత గలుగఁజేయుటకన్న మహాపాతకము వేఱొకటి యుండునా? అట్లని సంగీతమే వలదని నా యభిప్రాయము కాదు. పనులకాపరులు స్వభావసిద్ధముగాఁ బాడు పాట నా కెంతో సంతోషజనకమై యుండును. పరోపకార మొనరింపఁదలఁచుకొందుమేని ముందీ కట్టుబాటు లన్నివిషయముల లోనను నశింపఁజేయవలయును. తుంగమొక్కలు తీయక చేలు వృద్ధి నందవుకదా! ఇందుల కెవరెంత పూనుకొని యుపకారముచేసినను వారు సాక్షాత్పరాత్మరుని యనుగ్రహమునకు నాటవట్టులు కాకతీరదు. మనకు సంగీతసాహిత్యాది సారస్యము తెలియ దని కాని, లోకజ్ఞానమే లేదని కాని యెందఁజెన్నివిధముల దూషించినను పట్టినవట్టు భట్లొకపువట్టుగు నట్లుగా నిలిచి లోకమునకు మహోన్నతదశ సంపాదించితీరవలయును. క్షణభంగురమైన యీ దేహము శాశ్వతమా? కీర్తి యనశ్వరమా? ఒకవేళ మన యమర్త్యత్వమునకే యొప్పు కొన్నను ప్రళయంతమందేనిఁ జావకతీరదుకదా! చూడుఁడు. ఒకమహానుభావుఁడు భూలోకమున నవతరించి యుండఁగా నేదోయొక గ్రామమున నొకకుక్క యయ్యనఘాత్మునిఁ గరచె నట! దానికి వెట్టియెత్తియుండుటచేతఁ గాఁబోలు నది విషమై యతనికి మరణము కలిగింప సమకట్టుడు నతఁ డద్దాని కించు కయుఁ దలఁకక పేరు శాశ్వతము కాని వేటొండు స్థిరతరము

కాదని యెంచి తనకుండుయావద్ద్రవ్యమును ప్రపంచ మున్నంత కాల మప్పుడప్పుడు నియతముగాఁ గుక్కలను జంపువారికిఁ బారిశోషిక మిచ్చుటకై యేర్పఱచి దేహము త్యజించెనట! ఇప్పటికిని నా యనఘాత్మునిపుణ్యకార్య మవిచ్చిన్నముగాజరుగుచున్నది. “శ్లో. సరిః పతితకాయోఽపి యశఃకాయేన జీవతి*” అనుచొప్పున నాతఁ డిప్పటికేకాక యెప్పటికిని జీవించియుండుట కేమిసందియము? మన మమరులమో, ఆతఁ డమరుఁడో? మీ రొక్కొంత కనుగలిగి చూడుడు. ఇట్టి ధర్మచూక్షుములు కనిపెట్టలేక యనేకులు షోడశమహాదాసము లని పేరుపెట్టి సొమ్మును వమ్మొనరించుచున్నారు. పోనిండు, తమకుఁ దెలియకున్నను తదేక శ్రద్ధతో యుక్తాయుక్తములు పరికించి చెప్పిన వారిమాటలు వినరు సరికదా, కుక్కను జంపినచోఁ గాశిలో గుడి కట్టినను పాపము పోదని పైఁగాఁ దమకుఁగల స్వల్పపు తెలివితో గేలిసేయ నారంభింతురు. మరియొక విషయములో గుడికట్టుటయు, విగ్రహారాధనమును యుక్తములు గనుకనా! యీ విషయమై యాపని నొప్పుట బుద్ధిమంతుల కెట్లు సమ్మతమగును? చెప్పినమాటచొప్పున నడవకుండుట మనస్వర్గమునకే కాదు, నాగరికతకుఁ బుట్టినిల్లగు భూలోకమునకును నిదియే స్థితి పట్టుచున్నది. వృథాకాలక్షేప మెందులకని సంధ్యావందనము వలదని విద్యార్థులకు బోధింప వా రాసమయమున నేదో దేహ

* మనుష్యులు మృతిపొందినను కీర్తిరీరముతో జీవించుచున్నాఁడు.
అవగా. — కీర్తిరీరము కాశ్వరిమని భావము.

పరిశ్రమమేనిఁ జేయక పోరాని వీధులకుఁ బోయి యక్కడ నేమేమో వచింపరాని వ్యాసంగములు చేయుచున్నారట ! శృంగారకావ్యములు చదవవలదని యీ యాపొత్తముల పేరులు గూడ వినరించిన “నిది మనకు మఱియును సుఖ” వని యెంచి ఆ పుస్తకములనే యచ్చుపడనివానింగూడ సతి పరిశ్రమమున సంపాదించి చదువుచున్నారట ! ఇంతకును.—

“శ్లో. లోకే వ్యవాయామిషమద్యసేవా
జంతోస్తు నిత్యా నహి తత్ర చోదనా *”

అన్నట్లు వారివారిపరిశ్రమము వ్యర్థమై తుద కుపన్యాస కుల కపయశముగూడఁ గలుగుచున్నది. అట్లని మనమూరకుండ నలసినదని మాత్రము నా యభిప్రాయముకాదు. ఇంతకును బూర్వు లట్టి గ్రంథములు రచించి యుంచినప్పు డవి యెంత చేయవలయునో యంతయునుజేసికాని యింతలో నడుగంటునా? దానికే తగినంతప్రయత్నము చేయవలయును. ఇదియేకాక పూర్వులు మన కెన్నిపాట్లు తెచ్చిపెట్టిరో చూడుఁడు. నిద్ర కన్నఁ బరమసౌఖ్యము వేఱుండదుకదా ! అది రెప్పపాటులేక తటస్థింపదు. ఇవి రెండునుంగూడ మనవారికి లేకుండఁ జేసికొన్నారు. ఈ నిద్రాసుఖమునే మరల బ్రహ్మనందముగోఁ దామే పోల్చియున్నారు. అది యంతయు మనుష్యులపాలుచేసి

* లోకములోఁ బరిణమింతువునకును గ్రామ్యుర్రము. మాంసభక్షణము. మధుపానము నిత్యమే అయి యున్నవి. ఆ విషయమున చేయవలయునని ప్రేరణ అక్కఱయే లేదని భావము.

యంతకన్న నెక్కుడగువారలమని విజ్ఞప్తిగ మనము కన్నులు తెఱచుకొని సర్వదా బాధపడుచున్నారము. ఇది పూర్వ మెప్పుడో చోరభాధకుఁ దలఁకి మనవారభ్యసించి యుందురు. నానాటికదియే యొక దురాచారమై బాధించుచున్నది. దీని యధార్థమును దెలిసినవారును దెలియనివారును గూడ భూలోక ములో విగ్రహారాధనవలెనే సర్వసామాన్యముగాఁ బాటించు చున్నారు. మన మండఱమును తిరుగఁబడి నిలిచి పనిచేసితిమేని యీ మహానందమును త్వరలోనే సాధింపఁగలుగుదుము. ప్రప్రథమమున నాజ్యాదిహవిస్సును భక్షించుట మానుకొన వలయును. ఆ దిక్కుమాలిన మెతుకులు దారుణమగు వేడిమిఁ బుట్టించి క్రమముగా పైత్యములోనికి దింపఁగా మన కీదురవస్థ తటస్థించి యుండును. మనకిక్కడ ధాన్యాదులు ఫలింపకుంటచే నింతలో నది మానుకొంటిమేని యన్నమునకే మొగమువాయ వలసివచ్చును. ముందు మనకు సోమరితనము వదలవలెను. మనము కానకున్నారము గాని మనవలన భూలోకములోవారు పొందుచున్న లాభ మెంతయున్నదో చూడుఁడు. స్వల్ప మైన హవిస్సున కపీక్షించి మనము వర్షము గురియింప వారధ్దానివలన నపారముగఁ బండించుకొని యెక్కుడు పాడి పంటలతో దులదూగుచున్నారు. ఇప్పుడు మనకు ధాన్యాదికము కావలసివచ్చుచో వారెంతో మిక్కుటమైన వెలకు విక్రయింతురు. అట్టి వ్యయప్రయాసములు లేకుండ మనమేల వ్యవభాయాధిక మొనరించుకొని బాగుపడఁగూడదో వాకెఱుంగ రాకున్న యుధి.

ఇక నొకటి; మన యుద్ధాచములలోఁ గల్పవృక్షములు తప్ప దేశాంతరములనుండెడి వృక్షలతాదు లెవ్వియుఁ గానరావు. అవి మనము నానాటి కియ్యెడల నాటింపవలెను. అందులో “బొమ్మజెము” డనునది కడుముఖ్యమైనది. దాని నప్పుడప్పుడు భూలోకములో మీరు చూచియుండవచ్చును. అది మిక్కిలి యుపయోగమైనదని వేతే నొక్క వక్కాణింపనక్కఱలేదు. ఈ స్వర్గమునకుఁ జుట్టును దానిని నెలకొల్పితిమేని యేకోటయురు దానియెదుటఁ బనికిరాక దుర్గమమై యుండును. దానినిఁ బెంచుటకంత శ్రమ మక్కఱలేదు. ఏకమత్య మనఁగా దానిమట్టలనుజూచి మనము నేర్చుకో వలసినదిగా నుండును. దాని ముండ్లు మన యింద్రుఁడుగారి వజ్రాయుధము నధకిరించు నని చెప్పట కేవలస్వభావోక్తి. దానిపండ్లు కేవలరమణీయములై నిరాధారములగు నేకదృష్టులకు జీవనము కలిగించుచుండును. వ్యర్థముగా మంచిబలముగలిగి యావదనయనములనుగల్గు పండితులకు దానము లొనరించువారు వానిం జూచియైన దాన పాత్రత నేర్చుకొందురుగాక! అట్టి బెట్టిదపుంగట్టన చుట్టును గలిగియున్నచో మున్ను గరుత్మాంతఁడు మన యమృతమును దస్కరింపఁగలిగెడినా? “ఎగిరివచ్చెడి పక్షుల నది యాపునా?” అని మీకు శంకగలుగవచ్చును. ఆ మట్టలను గొన్నింటిని నటికి యమృతకలశములపై దట్టముగాఁబఱచి యుంచితిమేని యయ్యవి బ్రహ్మభేద్యములని చెప్పవలయునే? ఇట్టి యుపాయములు భూలోకము నుండి నేర్చుకోవలెను. అందులో నిష్పడు మఱి

యును బుద్ధిమంతులు బయలుదేటి పూర్వుల మాధ్యదోషము వలన జరిగినలోపముల నన్నిటిని నివారణ చేయుచున్నారు. దేవతలమై యుండియు “పేరు గొప్ప, ఊరు దిబ్బ” అన్నట్లు నిరుపాయులమగు కతన నాలోకములో మనపేరు మూర్ఖులకుఁ బర్యాయమగు “దేవయ్య”గా మాటినది. మనలో తలగలవారి పేరు “దేవాదిదేవయ్య” అని వాడబడుచున్నది. మనవిష్టువు పేరు “దామోదరుడు” అన్నది శుద్ధనరసిమనకుఁ బర్యాయ పదమై యున్నది. ఇక మనకుఁ బ్రయమగువా రెవ్వరేని యున్నచో వారు “దేవానాంప్రియు” అని వాడబడుచున్నారు. ఆశబ్దమున కర్థము మూర్ఖుడని యింతకుము న్నుదాహరించిన పాణినియే నిర్ణయించియున్నాడు. “నానాటికిఁ దీసికట్టు నాగం భట్టా!” అన్నట్లు మన కీట్టి దురవస్థ వచ్చియున్నది. ఇతర దేశస్థులింత తేలికగాఁ జూచుటకు ముఖ్యకారణము మనసోమరి తనమేయని చెప్పటకన్న నందులోఁ బూర్వాచారపరాయణతం గూడఁ జేర్చినఁ గొంత యనుకూలముగా నుండును. ఇక మన యాడువాండ్ర దుస్థితివిచారితము. “ఇంద్రాణి” అనగా మన దేవేంద్రుడుగారిభార్యయగు శచీదేవియేకదా! ఈ పేరుచేత ముండమోపిని వాడుచున్నారు. తగినంత చదువు లేదను హేతు వుచే నీపెనంత చులకనగా వారుతలంచుచున్నట్లు మనమేల యూహింపఁగూడదు? ఈచూపినదృష్టాంతములవలననే మనము పూర్వాచారములు వదలవలసినట్లు మీమదికి నాటియుండ వచ్చును. ఇంకను ననేకము లున్నను గ్రంథవిస్తరభయమున

నింతటితో విరమించుచున్నాను. ఇంతకును మనలోఁ దగిన గ్రంథములు లేకపోవుట గొప్పయుష్పగా నున్నది. ఏమికాల కర్మదోషమో కాని మనపండితులు పొడుముకాయపై దశా వతారములు చెక్కుటయే కాని లోకోపకార మించుకయు నెఱుంగరు. ఇవిగాక కేవలమును కవిత్వమున కేర్పాటైనవారే మనకు లేరు. శుక్రాచార్యులున్నను; అతఁడు రాక్షసపక్షము లోనివాఁడు; అతని కొక కన్నుగూడ లేదు. అక్కతన నంత సులభశైలిని వ్రాయలేడు. “తుంటికొట్టిన పండ్లు రాలిన్నట్లు” దీనికిని దానికిని సంబంధ మేమని మీరు శంకింపనచ్చును. దాని కింకొకసారి యుత్తరము చెప్పఁదలఁచి యిప్పటికి విరమించి ప్రకృతమును ముచ్చటించుచున్నాను. ఇక బృహస్పతిగారు. ఈతఁడు కేవలపండితుఁడే కాని కవి గాఁడు. కొంచెము చెప్పినను నయ్యవి “బలనంతపు బ్రాహ్మణార్థ” మన్నట్లు శ్రవణకటు వుగా నుండునే కాని సరసముగను సులభముగను నుండదు.

“శ్లో. కవితా వనితా చైవ స్వయమేవాగతా వరా,
బలాదాకృష్యమాణా తు సరసా భిరసా భవేత్.*”

అన్నది మీ రెఱుంగనిది కాదు. ఒక్కచోఁ దేలికశైలిగా వ్రాయఁబూనినను చిరపరిచిత మగుకతనఁ బూర్వాచార పరిపాటి రాకమానదు. మనము పరిష్కరించినశైలి నీలోకములోఁ గవిత్వము చెప్పువారు లేరనియే నేను నొక్కిచెప్పఁ

* కవితయు, వనితయు తనింతటఁ దానుగా వచ్చినచో రసముగా నుండును.

అట్లుగాక విరవంతముగా వాక్కించఁబడినయెడల నెంతసరసయు భిరసయగును.

గలను. నే నిట్లనుట సమూహచే నని మీరు భావించుచుండరా? ఇంతకుమున్ను గురుశుక్రులు రచించినపుస్తకము లున్నవికదా ! అవి కేవలము విభూతిరాల్చుచున్ననో చక్కగా నున్ననో సహృదయులగువారు గుఱివించగలరు. అందులో బృహస్పతి యున్నాడా ! ఇతడు శుద్ధవైదికశిఖామణి. ఇతనికి మంత్రి యనుపేరుగూడ జెల్లదు. వైదికప్రధానత్వమునకుఁ గల గౌరవము భూలోకము పోయి చూచినవారికి గాని యంతగాఁ దెలియదు. కాని యిప్పుడిప్పుడచ్చట వైదికులు తొక్కిరియకన్న నధికనాగరికత కలిగి వారు సంధ్యావందనములవఱకే నిషేధించి నను మీరు పాదప్రక్షాళనాదికమును గూడ నిషేధించి మహాస్పృత దశలోనికి వచ్చుచున్నారు. ఏమిపాపకర్మమో కాని కొందఱు మాత్రము నాగరికత నిచ్చుభాష తుదముట్టఁ జదివి యుద్యోగులయ్యును తమపూర్వు లాచరించి రని చెప్పి యిప్పటికిని వైశ్వదేవాదిదుష్కృత్యము లొనరించుచు మనకుఁ గడుపునొప్పికి హేతుభూతు లగుచున్నారు. ఇవి యింతటితో విడిచి ప్రకృతాంశమునకు వత్తము. ఇకబుద్ధుఁడు; ఇతడు నామమాత్రముచేతనే పండితుఁడు. ఇట్టి పండితపుత్త్రిఁడు లోకమున కేమియుపచరించును? ఐనను కలానిధిపుత్త్రిఁడుగూడ నైయుండుటచే నితఁడు పనికిరాదగినవాఁడే కాని పూర్వాచారపరాయణత యితనిని పాడుచేసిన దని తోచుచున్నది. ఇక ఋషులు. వీరిని మనయిప్పటియింద్రుఁడు గౌరవింపదగినదే కాని వేతెవ్వరును దరికిరానీరు. వెనుక నహుషుఁడు స్వల్పకాలము స్వర్గమును బాలిం

చుట మీ రందఱును నెఱిగినదేకదా ! ఆతఁడు వీరలఁజెలివి
 తేలులు చక్కగా గ్రహించినవాఁడు కనుకనే పల్లకీహోయాల
 క్రింద నెయోగించినాఁడు. ఆస్రభువు కొలదికాలముననే యడు
 గంటెను గాని కానిచో మనస్వర్గమున కెక్కడుమర్యాద గలు
 గఁజేయఁదగినవాఁ డనుటకు సందియము లేదు. ఇంతకును శచీ
 దేవిపూర్వచారపరాయణత యతని కాశద గల్గించినది. వ్యభి
 చారము తప్పు గాని తనభర్త యెక్కడికో పోయి వార్తయేని
 జెలియరాకున్న సమయమునఁ దాను వేఱొక్కని వరెందుట
 తప్పు గాదని యాపె కిందుకయుఁ దోచకపోవుట కడు నబ్బు
 రముగా నున్నయది ఆపెతప్పేమి? పిద్యానిహీనలగు స్త్రీల
 కిట్టిధర్మనూక్తము లెల్లు పొడకట్టెడిన? ఒకవేళ శచీదేవి ధర్మా
 ధర్మము లెఱిగినదే యైనను గావచ్చును గాని యిప్పటింలే
 భూలోకమునఁగూడ స్త్రీపునఃపరిణయబోధకములగునులభశైలి
 పుస్తకము లప్పటికి లేకుంటచే నాపెకట్టిబుద్ధి పుట్టకపోవచ్చును.
 సహుషునిరాజ్యభ్రష్టతకుఁ గారణము ఋషిశాప మని మనవా
 రనేకులు చెప్పుచున్నారు గాని నా కది యంత నమ్మకముగాఁ
 దోచదు. ఆఋషులకట్టుబాటు లన్నియుఁ దప్పు లని నిరాఘాట
 ముగా నేను చెప్పుచున్నాఁడను గదా ! వారి కట్టిశక్తియే నిజ
 ముగా నున్నచో న న్నేల శపింపఁగూడదో ? ఆసంగతిని మీరే
 యోజించుకొనుఁడు. ఆతఁడు కొండచిలువ యైన సంగతికూడ
 సంతగా విశ్వాస్యము కాదు. ఏకారణముచేతనో రాజ్యము
 మాత్రము పోయియుండును. దానికి సంఘసంస్కరణ మప్పు

టికి లేకపోవుటయే ముఖ్యకారణ మని నాయభిప్రాయము. ఆచుహానుభావునిదినములలోనే మనస్వర్గమునఁగొంచెముగొప్పు భూలోకభాషలు వ్యాపించినవి. ఆహేతువుచేతనే మన మీప్పు డాచూగ్రంథములు తెప్పించికొనియైన నానాటికి బాగుపడుట కనకాశ మిచ్చు నని నోచుచున్నది. ఇప్పు డెక్కుమజ్జానము నకు దానకములగు సులభశైలిపుస్తకములు భూలోకమున నాంధ్రాదిదేశములలో కొల్లకొల్లులుగా నున్నవి యని చెప్పియే యున్నాను. వానిం దెప్పించి మనమా ట్టుండు ముందు మనస్త్రిలచేఁజదివించనలెను. ఆగ్రంథముల సాహాయ్యముననే భూలోకమున స్త్రీ లెల్లరును గాకపోయినఁ గొందఱైనను దేవి తేటలు కలవారై నాగరికత కునికిపట్టులై సమాజము లేర్పఱుటకొని స్వయముగా నుపన్యాసములుకూడ నిచ్చుచున్నారు. అందులోఁ గొందఱు ప్రోడలు భయముదీరి సిగ్గు విడిచి యనేక పురుషవ్యాఘ్రములుగల సభాగహనములయందుఁగూడఁ దమ కున్న శక్తిని ప్రకటించుచు నుపన్యాసము లిచ్చుచున్నారు. కాని యిట్టి నాగరికత సంపాదించియు వారేలోకో పూర్వాచారపరాయణతను వ్రతాద్యాచారములవలన నింకను వెలిబుచ్చుచునే యున్నారు. అయ్యది కేవలము వినిశిమాత్రముననే కాక వారు ప్రత్యేకము నధికారిఁబలుగానున్న ప్రతికలయందుఁగూడఁ గన్న ట్టుటకెంతయుఁజింతించుచున్నారము. ఆవ్రతాదికము మన్నించు చున్నంతవఱకును వీరు పరిపూర్ణ నాగరికతను బొందలేదనియే నాయభిప్రాయము. వీరికి మార్గప్రదర్శకు లట్టి వ్రతముల నంగీ

కరించనందున నిష్కారణముగా గురుద్రోహమున కొడిగట్టుచు
న్నట్టు లైనది. నతములతో నాచారము, దానితో గోమయము
దానితో బ్రాహ్మణపూజ, దానితో నపాత్రదానములు, విగ్రహ
సాధనము. ఇవి యన్నియును వీరి నడుగంటఁ దొక్కక యేల
యూరకుండును? ఇంతకాలమునుండి వీరివిషయమై ప్రాజ్ఞులు
చేసినపరిశ్రమ మంతయు వ్యర్థమే యని మాయభిప్రాయము.
ఏమన, వీ రాచూవిద్యలు నేర్చియుండియును శుభకార్యము
లలోఁదామేరభ్యులనానందపెట్టక వేశ్యాపిశాచములమేళములనే
తమయిండ్లకుఁ బిలువ నంగీకరించుచున్నందులకు మావిచారము
పట్టలేకపోవుచున్నారము. విద్య యనునది తామానందించుటకే
పుట్టక యెరులయానందమునకుఁగూడ భగవంతుఁ డుద్దేశించి
నట్లు మేము దృఢముగాఁ జెప్పఁగలము. అందులో సంగీతాభి
నయములు చెప్పనేయక్కఱలేదు. లజ్జ యనునది పూర్వాచార
పరాయణు లొప్పవలసినదేకాని మే మంగీకరించువారము
కాము. అందులో స్త్రీలకు బొత్తిగాఁ బనికిరాదు. వ్యభి
చారము దక్క స్త్రీల కెయ్యదియును దోష మాపాదింప
నేరదు. అట్టిచో వీ రిట్లు సంశయింపనేమిటికి? ఓహో!
భూలోకవాసినులగునాగరికపతివ్రతాశిరోమణులారా! మీరు
విద్యలు నేర్చుట కేమిసార్థకము? “శ్లో. అంతర్గుడగుడాయతే,
బహిర్వక్తుం నశక్యతే” అన్నట్లు లోలోన గొణిగికొనుట
కన్నఁ బొరపాటుండునే? అందుల కిప్పటి సంస్కృతపండితులు
చాలరా? మీరుకూడ నదేఘక్కి నవలంబించున్నారేమి? జాతి

మతాదిద్వేషములవలెనే స్త్రీపురుషాదిభేదములు కలలోనైనఁ
 వలఁపక మహాసభలలో మీ రేల యుపన్యసింపఁగొంతు
 చున్నారు? మీకు లజ్జ యుండవలెనని వినించిన పూర్వులు
 స్వార్థపరు లని యేల తెలిసికొనున్నారు? “శ్లో. నస్త్రీ స్వాతంత్ర్య
 త్ర్య మర్హతి” అన్నమనుస్మృతియే మీ కిప్పటికిని ముఖ్యమగు
 చున్నదా? పూర్వపుగ్రంథములు చదువవల దని యెన్నిసార్లు
 బోధింపవలెను? వానివలన విరుద్ధజ్ఞానోత్పత్తి కలిగియేకదా
 మనపూర్వులు వెఱ్ఱియైతి తాము పాడగుటకుండ “తాఁజెడ్డ
 కొఁతి ననమెల్లఁ గాల్చె” నన్నచందమ్మనఁ బ్రపంచము నెల్లఁ
 జెఱచినారు. అంజనేయులు శోక పెంచుట, రావణాసురునికి
 సదితలకాయ లుండుట, సీత యగ్నిలో దుమికి కాలిపోకుండుట,
 రాముఁడు సప్తతాళములు నటకుట, ఈశ్వరునకు విల్లు యర్పిత
 మగుట, సముద్రమును కోతులు దాటుట మొదలగువెఱ్ఱి
 కథలు చదువుచున్నంతకాలము మీ రెల్లు నాగరికత పడయ
 నేర్తురు? ఆ యా యీగ్రంథములలోనిగాథలే మీరు పఠింప
 నెంచినచో విరుద్ధములు సవరణచేసి వ్రాసినపు స్తకములు చదువు
 కొనుఁడు. భర్త తనపై నించుక యనాదరము చూపినంతలో
 నగ్నిం బడనెంచిన సీతచరిత్రము మీకు స్వాతంత్ర్యభంజక
 మగుటకుండ మగఁడుపోయినపిమ్మటనేని యొప్పుకొన దగనియగ్ని
 ప్రవేశమును నాథుఁ డున్నప్పుడుగూడ విధించుచున్నదికదా!
 ఇంతకన్న దుర్మీతి యెందుండును? సభాకంఠమును గలిగించెడు
 విద్య చెడువిద్య యని మీ రిఁకనేనిఁ దెలిసికొని తగినంతస్వా

తంత్ర్య మవలంబించి భర్తలకు బానిసలై యుండు తోడిసంసారి
 ఋలన్ గూడఁ దగినంత శీఘ్రకాలమున నుద్ధరింపుడు. అందులకు
 సమాజోపన్యాసములు ముఖ్యము. కుటుంబమహాసముద్రమున
 నీదుచుండెడిమీను దూరదేశములలో నయ్యెడిమహాసథలకుఁ
 బోయి యుపన్యసించి లోకము నుద్ధరించుటకు వీలు గాకున్నను
 మీమిగ్గుహములఁ దటస్థిం చెడిశుభకార్యములలో బంధువర్గము
 లొక్కచోటికిం గూడుచుండును గావున నట్టియెడల మీ
 వాక్కుభాషార లెల్లరహృదయమ్ముల కెక్కించిన శబదీర్చి యుండు
 సమయమ్ములు సాధకమ్ము లొనరింపక దిక్కుమాలినవేశ్యల
 బూతుకూతలతో నేల కాలక్షేపము చేయనిచ్చుచున్నారో
 మే మరయ లేకున్నారము. పంచభక్ష్యపరమాన్నములతో విందు
 లకు విందులొనర్చుటకన్న నిట్టిపట్టున దోస మేమున్నదని మీరు
 భావించితిరో మాకుఁ బాడకట్టకున్నయది. పరమాత్మను దెలిసి
 కొనుటకు బాహ్యవేషములవలెనే పాత్రివ్రత్యమునకు లజ్జాన్యా
 డంబరంబు లనవసరములు. మీరు పత్రివ్రతలుగా నుండుటకు
 భర్తాదులచేఁ గల్పింపఁబడిన “ఘోషా”లు మొదలైన పంత
 పాటెంపఁదగినవా ? చూడుడు.

“ క. శీలమున మానరక్షణ

మేలలన యొనర్చు నద్దియే సతి భర్తల్

పాలింపఁ బత్రివ్రత లగు

లీలావతు లెందఱేని లేరె జగమునన్.”

అని యింద్రుడు నహుషరాజ్యకాలమ్మున నతనికిఁ గొంకి నీ వనుగ్రహించినక గాని నా పాతివ్రత్యము నిలువనేరదన దుఃఖించు శచీదేవికిఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చియున్నాఁడు. దీనిం దెలియ నుంకింతు రేని దేవీభాగవత పృథ్వీసంధమ్మునం జూచు కొనుడు. అట్లుని యా దేవీభాగవత మంతయుఁ బ్రమాణముగా నెంచుకొంటిరేనిఁ జెడిపోయెదను నుడి? అందులోఁ గలియుగ ధర్మము లని మొదలుపెట్టి యిప్పుడు సంఘసంస్కరణ కర్తలు మన కేర్పఱచిన మంచికార్యమ్ము లన్నియు దుష్టములుగా నిందించియున్నాఁడు. వేదాదిలంద బొత్తిగాఁ బనికిరాదనియు నట్టివని చేసినవారు మహాపాపాత్ము లనియుఁ గూడ వ్రాయుట యట్లుండ ననేకవిరుద్ధాంశములు బోధింపఁబడియున్నవి. కాని శక్తియే జగత్కారణ మని యొప్పుటనలన స్త్రీల కెక్కుడు స్వాతంత్ర్యము పలుచోట్ల నిర్ణయింప బడియున్నది. ఆవిషయము మీకిప్పుడు ముఖ్యమైనదే కనుక నందులకై యా పురాణము నొక్కసారి చదివి హంస సీరమునువదలి క్షీరమును గ్రహించిన తెఱఁగునఁ బ్రకృతము మీకుఁ గావలసినంతవఱకు గ్రహింపుడు. పుట్టలలోఁ బాలువోయుట, దేవాలయములలోనికి నేగుట, తీర్థయాత్రాదిక మొనర్చుట, బ్రాహ్మణులకు నమస్కరించుట, తులసి నారాధించుట, దీపములు వెట్టుట మొదలైన వ్యర్థకార్యములు త్వరలోఁ గట్టిపెట్టుడు. విద్యాభ్యుదయ వారములు గాని, మాధుకరము గాని మీభర్తలు సమ్మతించినను మీరు సమ్మతించకుడు. గుడ్డివాఁడు కుంటివాఁడు మొద

లగు నసమర్థులకుఁ దప్ప మీద్రవ్యము వినియోగింపకుండు. ఒకవేళ మీరు చిరపరిచితివశమ్మున వ్రతాదులు మాననేరరేని యయ్యెడల నేనర్హుడేనియు నగుఁగాక! పంగ్వంధవికలులనే యారాధింపుడు. దాన నిహలోకమ్మునఁ గొండలు మిమ్ము నవ్వినను పరలోకమునకు హానియుండఁగూడదు. “వ్రతములలో మాలమాదిగల నెట్లారాధింతు?” మని మీరు శంకింపవచ్చును. జాతిమతాదిద్వేషము లనసరము లేదనుటచేతనే మీకు త్తర మిచ్చినట్లే యైనను నింకను మీకు చేదస్తము వదలకున్నందున నట్టియెడ నారాధించు బ్రాహ్మణులనేనియు గ్రుడ్డివారినిగానో కుంటివారినిగానో చూచి పూజింపుడు. “అట్టివారు చదువు కొన్నవారుగా నుండరేమో” అని మీరు శంకింపవచ్చును. కుంటివాం డ్రనేకులు చదివినవారు గలరు. గ్రుడ్డివారిలో నయిత మట్టివారు వొరుకుదురు.

“క. విను మూర్ఖు లైనద్విజులకు

ధన మీవల దిచ్చెనే నుదర పోషణకు

గనిపేట్టి యీవలయు లం

ఘన మొనరింపగఁ దగదుగా! ధర్మములన్”

ఇదియును దేవీభాగవతములోనిదే. కనుక నెల్లరకును నొక్కసారిగ వ్రతములు వచ్చుటచే బ్రాహ్మణులలో నింధ ణొక్కసారి గ్రుడ్డివారుగాని తదితరులు గాని దొరకక పోవచ్చును. ఇదిగాక మీ రట్టివారికిఁ దప్ప దానాదిక మొసఁగ కని తెలిసి వారు స్వోదరపోషణమ్మున కదియును నొకయాధార

ముగా నెంచుకొని బలవంతముగాఁ గన్నులు పోగొట్టికొనుట మొదలగు దుండగములుకూడ నొనరింపవచ్చును. కనుక జాతి మతాదిద్వేషములు పాటింపనిచో నెట్టివా రనేకులు దొరక వచ్చును. పేరంటమునకుఁ గావలసినచో నెందఱో యాఁడు హిందూగూడ సువాసినులే యట్టివా రున్నారు. దంపతులు గావలసినచో నందలకొలఁది వారలును దటస్థింపుదురు. ఇంతకును మీవెట్టి కుదుర్చుటకుఁ జెప్పుచుంటిమే కాని వ్రతములు చేయుట యవసరమని మా యభిప్రాయము కాదు. “పోనిండు ; జరుగుఁబాటు కలవారు అసమర్థులకుఁ బెట్టుచు నెట్టికార్యములలో బ్రాహ్మణులనే యేల యారాధింపరా ?” దని శంకింతురేమో ? అట్లయిన జాతిమతద్వేషములు వదలకపోవు టట్లుండ భగవంతుఁ డొసంగిన కరచరణాద్యనయనము లవ్వారికి మీరు విఱుగఁ గొట్టినవా రగుట కేమిసందియము ? అంతకన్న భగవంతుని దృష్టికి బాతక మొందుండునే ? కావున మిమ్ము వ్రతాదులు మానుఁ డని చెప్పటకే యివి మఱియొక మాటలుగా నెంచుకొని యయ్యవి మానుకొనుఁడు. అంతవఱ కును మహోన్నతదశ మీరు పొందినట్లు మే మూహింపము. దేవతలనఁగా నెవరో కారు. మేమే. మాకును మీకును భేదము లేదు. కరచరణాదు లన్నియు తుల్యములే. ఇంతకుమున్ను మాల మాదిగలను మీ రెట్లుహీనులుగాఁ జూచుచుండిరో మేమును మీయెడల సంతగాకపోయినను గొంతయైనను భేదము పాటించు చుంటిమి.. అయ్యది మీలోకమున బయలుదేరిన సంఘసంస్క-

ర్తలు మాకుఁగూడ బోఁగొట్టి సర్వసమత్వ మాపాదించిరి. ఇక మమ్ము మీరెందులకారాధింపవలయును ? మున్ను మా స్వస్థితి బాల్యదశలో నుంటచే మీ యారాధన లంగీకరించినను నిప్పుడు నిద్దురవిడిచి కనులు తెఱచినాము గనుక మీ పూజలతో మా కవసరము లేకమైనను లేదు. పొత్తరలు గట్టువార లుద్యోగము లకు పచ్చినపిదప వాని నెల్లుగర్హింతురో సేముచు నేదో యొక వాణిజ్యమో మఱియొకటో చూచుకొని హవిర్భాగాదులు మనఃపూర్వకముగాఁ బరిత్యజించుచున్నారము. ఓహో ! స్త్రీలను గుఱించి చెప్పఁచు బ్రకృతాంశముచు వదలినందులకు మన్నింపుఁడు. మన లోకముగతి యిట్లుండఁగా భూలోకమునకుఁ గూడ మనము నీతులుగఱపుట “ఉట్టికెగుర లేనమ్మ స్వర్గమున కెగిరె” నను పూర్వపు సామెతవంటిది గాకుండునే ? ఇవి మొదలు మనము సురాదిశబ్దములచే వ్యవహరింపఁబడుట తగ్గించుకొనవలయును. దీనివలనఁ గలుగు నష్టములు మీ రెఱుంగకపోవచ్చును. అప్రధానముగా నీ సురాదిశబ్దములను వహించుచున్న భూసురులు సోమరిపోతులలో మొదటివారై చెడిపోవుచున్నప్పుడు ప్రధానముగా వహించు మనము పాడగుట కేమి యాశ్చర్యము ? ఇక నొకటి ; యీ సురశబ్దమును తెలుఁగులో స్త్రీసమముగా వాడుచున్నారు. అది మన తెలివితేటలనుబట్టి వారు మనలను ధిక్కరించుట గాని మఱియొకటి గాదు. వారిలో భార్యానాచక మగు దారాశబ్దమును బుంలింగముగా వాడుకొనుచున్నారు. వారి యాడువాండ్లు పురుషులవంటివా రనియు మనమందఱమును

నాడుదానికన్న నధముల మనియు వారి యభిప్రాయము గావ
చ్చును. ఇంకను నిట్టి వనేకములు చూపవచ్చును. మనము
మూర్ఖతచేఁ దెలిసికొనలేదుగాని మన దేవతాశబ్దమే మనకు
స్త్రీత్వ మాపాదించుచున్నది. “మగఁ డొకటి కొడితే మధూ
కరపువాఁ డొకటి కొట్టివచ్చు” వారిదేమి తప్పున్నది? మన
మెఱుంగలేక స్వార్థపరులగు భృహస్పత్యాదులవలన నిట్టి దుస్థితికి
వచ్చితిమి. ఈ పేశ్యేష్యయు మనకుఁ బురోహితుఁ డగుటచే
నితఁడే పెట్టియున్నాఁడు. గతజలసేతుబంధమువలన నేమి
ప్రయోజనము? కాని, యికముందైనను మనము చక్కనిపేరు
పెట్టుకొనవలెను. అట్టిది జంతుశబ్ద మొకటి కనుపట్టుచున్నది.
ఇది యంత జాతిమతాది ద్వేషాపాదకముగా లేదు. పశుపక్ష్యా
దులనుగూడ మనము సంబంధబాంధవ్యముచేఁ గలుపుకొన్నను
నియ్యది విరుద్ధముగాఁ దోఁపింపదు. అంత యవృష్టము మనకుఁ
బట్టి శిలావృక్షాదులన్ గూడఁ జేర్చుకొంటిమేని అప్పు డిద్వాసన్
ద్యజించి పదార్థపదముచే వాడఁబడుదము. ఓ యీశ్వరా! మా
కట్టి సర్వసమత్వ మెన్నఁటికిఁ గలిగించెదవు? నీ దృష్టికి సర్వము
నొక్కటియేకదా! లేనిచో నీకు సర్వముఁ డనుమాట యెట్లు
చెల్లెడిని? ఇక నొకటి మనలో గొప్పదురాచారముగా నున్నది.
స్త్రీలే గర్భిణులగుటయుఁ బురుషు లట్టిభారమును వహింపకుండు
టయు మీ రెఱిగినదే. ఇకముం దట్లు గాక మన మీ భార
మును కొంత వహించుచుండవలెను. అబల లను సంగతి మన
మెఱిగియు నింతటిభారము వారలపైఁ బ్రత్యేకముగా నిడుట

మనకు ధర్మ మెట్లగును? “ఇప్పటికి మన స్త్రీల కట్టిభాగ్యమే లేదుకదా! ఈ చట్ట మెందుల కవసర ” మని మీరు శంకింప వచ్చును. ఇక ముందేని యిట్లు చేయవలె నని మీరు గ్రహింతురుగాక! స్త్రీలు మనతో సర్వవిషములచేతను దులఁదూఁగ వలయు ననియే నా యభిప్రాయము కాని వేఱొండు కాదు. మనకు రాజ్యాంగసంస్కరణ మొకటి ముఖ్యావసరము. “అక్కడను నిన్నే తగులఁజెట్టు మన్నా” రన్నట్లు బృహస్పతియే దాసకీ ముఖ్యప్రతిబంధకుఁడు. ఈ వైదికప్రధానత్వము తగ్గింపవలయు నని వెనుకఁ జెప్పియే యున్నాను. హవిర్భాగాదిక మింద్రుఁడు గూడ దినకుండునట్లు కట్టుఁబాటు జరుగవలయును. దానితో పాటుగా నచ్చరలను సభకు రాసీకుండుట, వారలతో నితఁడు వ్యభిచారాదికమున కియ్యకొనకుండుట, శృంగారకాన్యములు వినకుండుట మొదలైనవి యావశ్యకము లని వేఱో చెప్పనక్కఱి లేదు. “కావ్యాలాపాంశ్చ వర్జయే” త్తనుటవలన మొట్టమొదటికిఁ గావ్యములే వినుట మానినచోఁ గొంత యుక్తముగా నుండును గాని పూర్వపుకావ్యములవలెఁ గాక పఠనపాఠన యోగ్యములగు కావ్యములేమి, యితరగ్రంథము లేమి యొక మాదిరి యాంధ్రాదికపులచే నిష్పాడు భూలోకమున రచింపఁబడు చుండుటచే నయ్యవి గర్హ్యములు గావు గనుక వానిని వినుట కొప్పుకొనవచ్చును. “శ్లో॥ వాణిజ్యే వర్తతే లక్ష్మిః” అనుట వలన వృత్తులలో వాణిజ్యము మంచిది గనుక మన మద్దాని వలంబించి జీవింపవలసి యుండును. ఇక ఋషులున్నారు.

వారిందు దోషము లనేకము లుండునని యిందుల కంగీకరింపరు. వారికి భృతసోపాధ్యాయత్వ మేర్పఱచవలయును. అందుల కేని వారు సుఖసుఖాల నొడఁబడరు. హోమాదు లన్నియు భూలో కమున నడుగంటినపిదప జీవన్మూర్త మేనో యొకవృత్తి నేల యంగీ కరింపరో చూతము. మొట్టమొదట భూలోకమునందును నిట్లనే పండితులు తెగనీలిగి తుద కందఱుచు గాకున్నను నందు గొందఱిప్పటికి నొప్పుకొని యిప్పుడిప్పుడు మాలమాదిగలు విద్యార్థులుగాఁ గల పాఠశాలలలో నయిత ముపాధ్యాయత్వము సంగీకరించుచున్నారు. ఈ విషయమును వారిం జూచియైనను వీరు నేర్చుకొందురు. లేదా తిండి లేక మాడి చత్తురు మనకేమి? యింతకన్న వీరికి గతి గల్పింపలేము. వారు మనల నెంత శత్రువులుగాఁ జూచినను వారియెడల మనకు నిజమైన శత్రుత్వము లేదు గనుక నిశ్లేర్పఱచితిమి. ఆదరించు రాజులు లేక భూలోకమున సంగీతపాఠకులు వేశ్యల కుపాధ్యాయత్వమొనరించి జీవించుచున్నారు. కొందఱు మాత్రము కులస్త్రీల కది ముఖ్యమని నాగరికతగల గృహస్థులు చెప్పించుచుంటచే సకలమునఁ బొట్టఁ బోసికొనుచున్నారు. అట్లనే యిక్కడి తుంబురునారదులున్లు నిప్పటికి జీవించుచుగాక! నాగరికత ప్రబలినకొలఁదిని వేశ్యావృత్తి యడుగంటును గాన వారలను మనస్త్రిబలననే పోషింపఁ బడువారినిగా నేర్పఱచుకొందము. అది యిప్పటిసంగతి కాదు. కొంతవఱ కాలోచించిన నీ గాయకులచే మనము చెప్పించుట కొంత వ్యభిచారకారణమే కాని; అయినను భూలోకములో

వారికన్న నీయెడల మనము తెలిపితేటలు కలవారము కాము గనుక నట్టి సంశయమును బొందఁగూడదు. ఈ రంభాదులచే జెప్పించినను జెప్పించవచ్చును. దానివలనను గొన్నిదోషములు కన్పట్టచున్నవి. కాని ; అట్లయినచో స్త్రీవిద్య వర్ధిల్లదు. అది సంఘ సంస్కరణమున కత్యావశ్యక మని యనేకవిధములఁ జెప్పియే యున్నాఁడను. ఇఁకనొకటి. “ముఖ్యమైన సంగతులు చూచుకొనక వేదాదికమును పూర్వాచారములను నిందించి సర్వవిషయములలోఁగూడ నిన్నిమార్పు లెందులకుఁ గానల యును” అని మీరు శంకింపవచ్చును. “తీగ గదిలితే డొంక గదలు” నని మీ రెఱుఁగుదురు గనుక నా విషయమై వేతే సమాధానము చెప్పఁ దలఁచుకొనలేదు. ఈ యొక్కటిరెండు సంగతు లైనను మినమింత యల్లరి చేసినపిమ్మటఁగాని పూర్వాచారపరాయణు లంగీకరింప రని యింతవఱకు చేటభారతము పెంచవలసి వచ్చినది. అట్లని యీ సంగతులు మంచివి కావని మీ రభిప్రాయపడెదరు నుఁడి! అట్లు స్వప్నములో నయినను తలంపకుఁడు. ఊరకే యిట్లు చెప్పితినే కాని నేను చెప్పినమార్పు లన్నియు నంగీకరించినం గాని మనకు మహాన్నతదశ పట్టనే పట్టదు.

ఇఁక మన మవలంబించవలసిన ముఖ్యమైన వృత్తులు గొన్నింటి నుదాహరించి ప్రసిద్ధిగన్న మహావతివ్రతల చరిత్ర ములు దిజ్ఞాత్రముగా వాక్రచుచ్చివిరమించుచున్నాఁడను. మనము వాణిజ్యములోనికి దిగవలయు నని చెప్పియేయున్నాను. దానినొ

సూర్యు యోజంపగా వంటపూటివ్యాపారము కడు లాభకా
రిగాఁ గనుపట్టుచున్నది. ఇట్లనుటచేఁ దక్కినవి మంచివి కావని
నా యభిప్రాయము కాదు. అందులో నియ్యది సురువుగా నన
లంబించఁదగినదియు నెప్పటికప్పుడు తగినంత లాభమును జూపిం
చునదియు నని చెప్పవచ్చును. “వాణిజ్యం ధనమూలకమ్” అని
యున్నను దీని కంత విశేషద్రవ్యము ముందుండనవసరములేదు.
దీనిన్ గుఱించి పూర్వు లనేకవిధముల నింపించియున్నారు కాని
యియ్యవి మనము పాటింపఁగూడదు. ఇది విద్యాభివృద్ధికే
బ్రథమకారణము. వర్తకము మొదలగు వ్యాపారముల కియ్యది
పట్టుగొమ్మ. ఇయ్యది పురుషులును, వితంతువులగు స్త్రీలునుగూడ
నవలంబించవచ్చును. పూర్వకాలమం దెట్లైనను నిప్పటికాలమున
నియ్యది సర్వజనోపకారక మనుటకు సందియము లేదు. కాని
దీనిని నవలంబించినవా రిప్పటికిని జాతిమతాది ద్వేషములు
పాటించి వేటువేటుపంక్తులుగా భోజనములు పెట్టుచున్నారు.
ఈ సంగతి మా కంతసమ్మతముగా లేదు. ఇది మనలోఁగొందఱు
పరిగ్రహింపఁదగిన వాణిజ్యరాజము. ఇక రెండవది; కటికివ్యాపా
రము. ఇది కడుఁ జక్కనైనవర్తకము. దీనిపరమార్థము గుఱు
తెఱుంగక యనేకు లిద్దాని నొనరించువారిని దూషింతురు.
దేహదార్ధ్య మున్నన్ గాని యేజంతువును నెందులకున్ గొఱ
గాదు. అందులకు కండ ముఖ్యము. “శ్లో॥ మాంసం మాంసేన
వర్ధతే.” అనుటవలన దాని కియ్యది ముఖ్యము. నరమాంసము
మొదలు సమస్తజంతువులను భక్షింతురు గనుకనే రాక్షసులు

మనకన్న నెక్కుడుబలిష్ఠులుగా నున్నారు. “మనము మాత్రము మాంసభుక్కులము కామా?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. సదో యొకజంతువును జంపి దానియనయవము లొక్కొకరికి నిద్దటిద్దటికి భాగములుగా నేర్పఱచి యజ్ఞకర్త లిచ్చెడిదానివలన మన కేమిబలము గల్గెడిని? అత్యశనమువలెనే యల్పాశనమును ననుపయుక్తమే కదా! అందులకై యీ వర్తకమునకై కొందఱ తోర్పాటుగా నున్నచో గావలసినంత మాంసము ధన మిచ్చి తీసికొనవచ్చును. ముందు మనలో బేరుగలవారు కొందఱ తీవృత్తికిఁగూడ దిగవలెను. ఇది మంచివృత్తి యనుటకు భారతములోని ధర్మవ్యాధుఁడే మనకుఁ జాలును. అతఁ డేదో పూర్వజన్మాదిసంగతులు కొన్ని చెప్పియున్నాఁడు. అవి మనము పాటించవలసినయవసరము లేదు. ఈ వృత్తివలన భూలోకములో నిష్పాదున్న గొప్పయుపకార మేమనఁగా? ముసలిగొడ్లను మేప లేనిరైతు లనేకులు సుఖపడుచున్నారు. ఇదిగాక యీ వర్తకమే లేనిచో మేకలు కడు వృద్ధి చెంది భూలోకము పట్టకపోవలసి వచ్చును. ఎక్కడలేనికసపును నివియే భక్షించుటచే నానాటిక సస్యవృద్ధి బొత్తిగాఁ దఱిగిపోయి దేశము బీదతనముపాలై చెడి పోవు నని వేఱే చెప్పనక్కఱలేదు. “జీవహింస నామమాత్రావ శేష మొనరించిన మహానుభావుఁడగు బుద్ధుఁ డీపాటియూహ లేనివాఁ డగునా?” అని మీరు శంకింపవచ్చును. అతఁ డెట్టివాఁ డైనను నిష్పటికిఁ బూర్వులలోనే చేరుటచే నిందులకుఁ గ్రొత్తగా నొత్త మనసరములేదు. ఈ వ్యాపారముతోపాటు కొమ్ముల

వ్యాపారమును, తోళ్ళవర్తకమును జూచుకొనునది. ఆ రెంటికిని నియ్యదియే కారణము గనుక నిష్టానిగుణాధిక్యముం బ్రశంసించి తిని. ఇక నొకటి ; “ ఈ వర్తకము లనాదిగాఁ జేయుచున్నవర్తకములే కాని తదితరులు చేయరా ” డని కొందఱు పూర్వాచార పారీక్షలు బోధింతురేమో ? అందులకు జాతిమతాదిద్వేషములను ఖండించిన మాకు త్తర మతీసులభము. అందఱును అన్ని వృత్తులును చేయవచ్చును. వృథాగా ద్రవ్యము వాడుచేసికొని బీదతనమునకు వచ్చుచున్న భూలోకవాసులనేకు లిప్పుడు నాగరికత ప్రబలి బాగుపడుచుండుట కెంతయు సంతసించుచు వారు సర్వసామాన్యముగా నవలంబించుచున్న యింకొకవృత్తి నిందు దాహరించుచున్నాఁడను. క్షౌరముః ఇది యెవరికి వారే చేసికొనఁదగినది. దీనికిఁ బ్రయాణాదులకుంబలె శుభముహూర్తము లేర్పఱచెడిపూర్వుల నించుకయు విశ్వసించఁదగదు. ఇది ప్రాతఃకాలమునందే కావలయు నని నియమము బొత్తిగాఁ బాటించఁదగదు. వృద్ధులగునుద్యోగులు తమపై యధికారులు వచ్చునప్పు డిద్దానికతముననే పడుచువాండ్రు కావచ్చును. నానావిషయములను నియ్యది పడుచుఁదనము గలిగించుట కేవిధమైనయభ్యంతరమును నుండదు. అట్టిదీనికిఁ గాలనియమము కాని, యితరాపేక్ష గాని యుండుట యెంతముబోయోజించుట మీకే వదలిపెట్టుచున్నాను. ఇది తమంతటఁ దామే యొనరించికొనుట దోషమని చెప్పు పూర్వాచారపరాయణులపై మన మిచ్చు

పూర్వపక్షము దుర్వార మని వేతే చెప్పనక్కఱలేదు. “పాయి
తిన్నా కంపే గడ్డతిన్నా కంపే” అనుట యెవ రెఱుంగనిది?
ఇదియే కాక యత్కించిత్సంబంధము తాము కలుగజేసికో
నిచో, దుదనెగ్గని యాయాపనులన్నియు శరీరముతో, జీవిత
వఱకు నితరులచే, జేయించుకొని సొమ్ము వమ్మొనరించు
టట్లుండ నాపని చేయువారల నతినీచులుగా నేర్పఱచుట
కన్న, దమరే యాయాకృతులకు, జొరఁబడి సోమరితనము
సాధ్యమైనంతవఱకు నశింపజేయుదు రని నమ్ముచున్నాను. ఇది
యిట్లుండఁగా స్త్రీలకు, బ్రత్యేకముగా గ్రంథములు బయలు
దేరువఱకును వారివిద్య యభివృద్ధి నందనేరదు. అందులకై
వీలుగా వ్రాయదగినకపులు మనలో లేరని చెప్పియేయున్నాఁ
డను. సంఘసంస్కారిణులుగా నుండుపతివ్రతలను మాత్రమే
యందు ముఖ్యముగా గ్రహింపవలయును. అందులో, గొంద
ఱిని జెప్పచున్నాఁడను:—

తా ట ర

ఈమె మహానుభావురాలయిన సంఘసంస్కర్త్రి నాబడు
పతివ్రతాశిరోవతంసము. “దేవునై గురువునై” అన్నట్లు
సంచరించినట్లు పూర్వగ్రంథములయందు వ్రాయఁబడియున్నను,
అయ్యది పాటించదగినది కాదు. ఈమె పరమాస్తికురాలు.
అష్టతముననే ఋషిహతకు లొనర్చెడి యజ్ఞాదిదుష్కర్మములు

వారింప నెంచెడిది. ఇది సంస్కరణమున కెంత ముఖ్యమో చూడుడు. ఈపెకు ముఖ్యశత్రువు విశ్వామిత్రుడు. అతడు నామమాత్రముననే యెల్లరకును శత్రు వనుట కేవిధమైన యాక్షేపణయు లేదుగదా! ఇటీవల వైయాకరణు లని బయలు దేరి యేదోయొకసూత్రమును సృష్టించి యీతనిని సర్వమిత్రునిగా సమర్థించినారు. అది యంతగా విశ్వసింపఁదగినది కాదు. ఏది యెఱైనను సర్వలోకాపకారిణియగు తాటకామహాదేవికి నరిపక్షముననున్న యీతని నిట్లు చెప్పటకన్నఁ దప్పిద మేముండెడిని? ఆపెకు యజ్ఞాదిదుష్టకార్యము లిష్టములే దని తెల్పియే యున్నాఁడను. ఈవిషయము సంఘసంస్కర్తలకు ముఖ్యముగా నుండఁదగినదే కనుక నిందుచేతనే యయోగ్యురా లనుటకువల నుపడదు. ఆపెయందిష్టములేనివారు వ్రాసినచరిత్రములవలనఁ గూడ వ్యభిచారిణి యని కన్నట్టనందునఁ బతివ్రత యనుట కేమి సందియము? “అప్రతిషిద్ధ మనుమతం భవతి ” అని కదా పూర్వులు చెప్పుదురు. “శాపాదపి శరాదపి” అని యీపె యుద్ధమునందుఁగూడ స్వతంత్రురాలు. ఈచరిత్రముంబట్టి స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యము ముఖ్యముగా నెల్లడి యగుచున్నది. ఈపెకు యుద్ధములలో మారీచనుబాహులు సహాయులు. వీరును యజ్ఞదులయం దిష్టములేనివారే. సంఘసంస్కర్తలకింద మనము విధిగా బహూకరింపవచ్చును. ఐన నేమి? దైవ మిట్టియో గ్యుల కందఱికిని నచిరకాలముననే మృతి గల్పించెను. “శ్లో. పాశీ

చిరాయు న్సుకృతీ గతాయః” అనుట యెవ రెఱుంగరు? మారీచనుబాహులమాట కేమిగాని యీపె కొంతకాలము జీవించియున్నచోఁ ద్రిలోకములలోనను ముఖ్యముగా స్త్రీస్వా తంత్రమును స్థాపించఁదగినయిల్లాలు. ఈపెన్గుఱించి యెంత చెప్పినను జెప్పవలసినదే ఇకను:—

శూర్పణఖ.

ఈపె అంతబలవతి కాకపోయినను సంఘసంస్కరణపరాయణురాలు కాకపోలేదు. ఈపె బాలవితంతువులకే కాకయిచ్చ యున్నచోఁ బుత్రవతులకుఁగూడఁబునర్వివాహమునంగీకరించిన పత్రివ్రతాశిరోమణి. లేకున్నచో శ్రీరాముని వరింపవలసినయన నర్హ మీపె కేమియుండును? ఆయన భార్యయుక్తుడై యుండిగాఁ దన్ను వివాహమాడు మనుట తప్పిద మని కొందఱు వాదించుచున్నారేమో? అప్పటిరాజులు బహుభార్యలు గలవా రగుటచే నట్లు చేసియుండును. నీతను భక్షించెద నని యీపె యన్నట్లు చెప్పుదురు కాని యది యిటీవల వాళ్ళీకికుకల్పనమే కాని వేఱొండు కాదు. పరోపకారపారీక్షుల కెంతటి కష్టములేని వచ్చుననుట కీపె నాసికాదివిచ్ఛేదనమే మనకు వేనోళ్ళ భోధించుచున్నది. ఈపెయన్నగారు మొదలైనవా రందఱును నిట్టి యోగ్యులే. అయిన నేమి? పూర్వు లాయూచరిత్రము లను దమయిష్టము వచ్చినట్లు వ్రాసి యెక్కుడుగుణ మున్న

నది బొత్తిగాఁ గప్పిపుచ్చి తక్కువదోషమేనియు నయ్యది విస్తరించి ప్రపంచమును మోసముచేసియున్నారు. “శ్లో. పరగుణ పరమాఃపాఞ్ పర్వతీకృత్య” అనువిధమున వర్తించునజ్జను లెప్పుడును నరుదుగదా! ఆయీచరిత్రము లన్నియుఁదిరిగియువ్రాయఁదగునిష్పక్షపాతులగుకవు లున్నచోఁ గొంతమైన నుపకారము జగమునకుఁ గలుగును. కాని, అట్టివారు కనుపడరు. లంకిణి మొదలైనవారికొగూడ నీపెతోపాటు గ్రహింపుఁడు. ఇంతయెందులకు? త్రిజట యోగ్యురాలని మనవారుకూడఁ గొంతఁపూచించియేయున్నారు. అసత్యము వ్రాయ బూనినను, అంతరాత్మ యెక్కడనో దానికి భంగము కలిగించుచునేయుండును. ఇతఁడు:—

తా ర

ఈమె మొదట వారికి భార్యయై యతనితోఁ జిరకాల మనేకభోగభాగ్యములం దులఁదూఁగి పదపడి యతఁడు శ్రీరామునిచే నన్యాయముగఁ జంపఁబడినగా నాతనికై శోకించి సహగమనమం దిచ్చగలదయ్యును లోకోపకారమునకై యాయుద్యమమునకు సాహసింపక సర్వసౌఖ్యములు తీరిన దయ్య మార్గ ప్రదర్శకురాలగుటకు నుగ్రీవుని బెడ్లియాడి స్త్రీపునర్వివాహ తంత్రమును నిల్పినపరమోత్తమురాలు. అందుల కంగీకరించిన యంగదునిగూడ మనము శ్లాఘింపవలసియేయున్నది. “ఇతఁ

డాపెగన్న పుత్రుడు కాకుండుటచే గలుగజేసికొనలే" దనికొందఱును; "ఇది దేవరన్యాయ" మని కొందఱును వాదించునట్లు లేమో? మొదటిశంకకుఁ గనకున్నను సంతకన్న నెక్కుడుగాఁ జెంచుటచే నతఁ డాపబూనినచో సంతతస్పదము లేదని చెప్పుచున్నాను. ఇక రెండవపూర్వపక్షమును దేవరన్యాయమనఁగాఁ బునర్వివాహమునకే పర్యాయపద మని సిద్ధాంతీకరించుటకు సంతయ మేమి? కళత్రనంతఁడగు సుగ్రీవుని బెండ్లియాడుట కొంత విరుద్ధమే యైనను నయ్యది సుగ్రీవుని లోపమని కాని యింతకుమున్ను చెప్పిన బహుభార్యకర్తవ్యము నాటికాలమున కుచితమే యని కాని సమాధానము చెప్పవచ్చును. ఈపెచరిత్ర నాగరికత నేర్చికొనఁదగు స్త్రీరత్నములకు వేద మని చెప్పకొప్పును. మనతార వ్యభిచారిణి గనుక నామె నిందుఁ జేర్చికొనఁ గూడదు. ఈపుంశ్చలివలన నాపెకు తార యని పిలిపించుకొనుట గూడఁ గొంత హేయ మని నోచియుండునేమో? పాపము ! ఈ యవమాన మీ కులటంబట్టి యా పత్రినతాతిలకమునకుఁ గూడ రావలసివచ్చెనుగదా! "తాఁ జెడ్డకోతి వన మెల్లఁ గాల్చుట" యిట్టిదియే కావచ్చును. ఐన నాపె కేమిలోపము? ఒక్కవరాంగశబ్దమును, ఒకటే శివాశబ్దమును నెంతతారతమ్యముగలవస్తువులనో బోధించుచున్నవో మన మెఱుంగమా? అంతలోనన బుద్ధిమంతులు తారతమ్యము గుఱుతింపకుందురే? ఈతారచరిత్రమునకును, "శ్లో. అన్యే మృతస్య క్రిడంతి దార్తై

రసి ధనైరపి” అనునార్యోక్తికిని సంబంధింపఁజేసి మృత్యులభార్యల కెల్ల బునర్వివాహ ముచితమే యని మనము సాధించిన నేమి తప్పగును? ఈశ్లోక మిందులకు విధి గాదని కాని ధర్మశాస్త్రము కాదని కాని కొందఱు వాదింపవత్తురేమో? ధర్మశాస్త్రము లును నిట్టివారిమాటలే కనుక వారంత శ్రమిపడి వాదింపనవసరముండదు. ఇంకను:—

మం దో దరి

ఈమె వాలివలన నంగదునిఁ గని యతనివాసరచేష్టలు నచ్చక కాఁబోలును! పులస్త్యకులశిరోమణియగు రావణుని గట్టికొన్నట్లు హోచుచున్నది. ఇయ్యెడల మనవారు మనగ్రంథములలో మఱియొకవిధముగా వ్రాసియున్నను మన మవి పాటించఁదగినవి కావు. “ వాలిమాత్ర మింద్రపుత్రుఁడు గాఁడా? ” అని యందురేమో? మొదట నది విశ్వసంపదగినదే కాదు. వాదసౌకర్యార్థము క్షణకాల మొప్పుకొన్నను తండ్రి యింద్రుఁడగుట కొమరుని కేమియోగ్యత నాపాదించును? ఎవరియదృష్టము వారిదే కనుక నది యంత వీలైనయుక్తిగాఁ గనుపట్టదు. దీనిం బట్టి చూచినను స్త్రీలకు వివాహవిషయమున స్వాతంత్ర్యము నిర్వివాద మనియు సంతమాత్రమున వారికిఁ బాతిత్ర్యము పోవనేర దనియుఁ దేలుచున్నది. ఈసమహాపతి వ్రత యని నేను వేతే చెప్పనక్కఱలేదు కదా! ఇందులోమా

త్రము కొంచెము జాతిమతాదివైషమ్యము పొడకట్టుచున్నది. అది మనము స్వీకరింపఁగూడదు. ఇకను:—

అ హ ల్య

ఈపె నప్పటికిని నిప్పటికినిగూడ నింద్యురా లనియే మనము భావింపవలయును. శ్రీరామునిపాదరజ మీపెను పవి త్రఁగా జేసినదను కథ బొత్తిగా మనకు విశ్వాస్యము కాదు. అంతకుఁ బూర్వ మీమె శిబుయై శాపవశమున నున్న దనుట యంతకుముందే నమ్మఁగూడదు. ఈపె దుశ్శీలముకతముననే కాఁబోలును! గౌతముఁడు రచించిన తర్కశాస్త్ర మంతవిరు ధముగా నున్నది. ఆ శాస్త్రము నీముని యా విరహాదినము లలో వ్రాసియుండవచ్చునని తేలుచున్నది. పాపము! “శ్లో॥ స్వస్థే చిత్తే బుద్ధయ స్సంభవంతి” అని కదా! చెప్పుదురు. దేనికైనను బుద్ధి స్వాస్థ్యము ముఖ్య మనక తప్పదు. ఏది యెఱ్ఱైనను నీపెను బూర్వులు పతివ్రతనుగా నొప్పుకొన్నను మన మొప్పుఁ గూడదు. సంఘసంస్కరణలక్షణ మిక్కామినియందు బొత్తిగాఁ గన్పట్టదు. ఈపెంబట్టి స్త్రీలు నేర్చుకోఁదగినసంగతులు లేవు. ఆయాచరిత్రములకుఁ దగిన కవులు కొందఱుండుట మనకు ముఖ్యావసరమే కాన నట్టివారిం గొందఱిని చూపించి యింతతో బిరమించుచున్నాఁడను.

కురుకుళ్ల—కుళ్లారాయకవి :— ఇతఁడు కర్ణాటకదేశస్థుఁడే యైనను చదువుకొన్నది బంగళాము గనుక నటవములోఁ గవి

త్వము చెప్పమొదలిడి ఓధ్రభాషలో ననేకప్రబంధములు రచించి యరబ్బులను సంఘోషపెట్టిన మహాకవి. ఇతనికి సంస్కృతములోఁ బ్రవేశము లేదన వలనుపడుచున్నను ; ఆంధ్రము రాదని బొత్తిగాఁ జెప్పనవకాశము లేదు. ఇతఁడు నానాభాషలు వచ్చినవాఁడును, సరసముగా రచింప నేర్పుగలవాఁడును నని యీ యుదాహరించెడి పద్యమే వేనోళ్ళ ఘోషింపవచ్చును.—

“శ్లో॥ యూయంత్రత్రిసిడోన్ తథాపి వెటివెల్ తస్మాన్మమాయాశశీ
నోగోసార్ మదరాసుకాయకరితం హింగేందుబాదేందుసం
నింగత్పూరయ నింగకూదవిడుదక్ నీవాడనంటిన్ గదా !
కిస్వాస్తే మయి బోల్తహుంఅజసునో తక్సీర్ నమేరేడపర్ ”

దీనివలనఁ బ్రధానముగా సులభశైలి యలవఱుపఁదగిన యితరభాషలయందుఁగూడ నిమృహాకవికిఁ బ్రవేశ మున్నదని తేలుచున్నదికదా ? విసంధి మొదలగు శబ్దదోషములును, అనన్వయము మొదలగు నర్థదోషములును నీపద్యమునఁ గనుపట్టినను మనకు రసము ప్రధానము గనుక నవి యంతగాఁ బాటించక యతిభంగములు వెదుకక శృంగారరసమే కాక తక్కిన రసములుగూడ లేకుండ నిట్లు రచించుటయే కష్ట మని మనము సంతసింపవలసియున్నది. ఇయ్యనఘుని కవిత్వములో స్వకపోలకల్పిత మించుకయు లేకున్నను ; పూర్వకవులశోపలు లేనని నిర్ణయింపలేము. ఇతఁడువ్రాసిన ప్రబంధము లనేకము లున్నను నందు “మార్జాలికాపరిణయము” ముఖ్యమైనది. ప్రతిపద్య

రసాత్మకమృగుకతన నందలి పద్య నేని యుదాహరింపకుండుట కును నోరాడక యూరకుంటి.

ఇక ముదుగుళ్ళ-ముచ్చటలరాయకవి:— ఈతఁడొక యాంధ్రముమాత్రమే స్వదేశభాష యగుటచే జక్కఁగా సంపాదించి యితరభాషాప్రవిష్టులగువారు నసించునట్లుముల నసించుచుంటచే గొంత కాకున్న మఱికొంతమైనను తేలికగా కవిత్వము చెప్పినేర్చిన కవిశిఖామణి. ఇతఁడు తక్కువభాషలెన్నియును రాకపోయినను వానిజోలికి బోక సుస్కృత మౌఖ్యముగో జేరియుండుటన్ బట్టి తత్సాహిత్యకమునను నది నేర్చిన మఱికొందఱు పండితుల పరిచితవలనను నాభాషగోగూఢ సుస్కృత నిరంకుశ నిస్సంశయ నిరుపమాన పండిత్యమును సంపాదించి యందలి గ్రంథముల నతిశ్రేణుమునఁ దెలుఁగుగోనికిఁ దెచ్చిన కవితాభురంధరుఁడు. ఈ యనమానకవితాకరు గ్రంథములును వానిపై నితరులచుభిప్రాయములును గల పుస్తకములు గొన్ని నేసిచ్చటికే తెచ్చియున్నాడను గాన నయ్యవి చూచి మీరే గుణగ్రహణ మొనరింతు రని యితనివిషయ మింతలో వదలి మఱియొక కవితల్ల జూని చరిత్రము మొదలిడుచున్నాను.

తరువూరు-భ్రమరేశ్వరకవి:— ఈయనకెందుఁ పండిత్యమున్నదో యెవ్వరును నెఱుంగనేరరు గాని కవిత్వముమాత్రము కడు జిగిబిగిగా నుండును. అందొక పద్య ముదాహరించుచున్నాను. ఈయన కితరభాష బొత్తిగా రాదనియే కాక యా

భావలయందు రుచిగూడ నంతగా లేదని వాడుక. ఈ పద్యమే సర్వమును మీకు వెల్లడింపఁగలదు.

“క. గుంఢాస్త్రి భూంశలై యా

నంఢీముంఢీలఢిమ్మి నహ్వరై మీకుకా

జెంఢాల్ మునుంఢులకు హా !

నెంఢాల్ గుంఢాల్ నమేఘు వి. విల భళిరే !

ఇందులో యత్నిపానము లుండుటంబట్టి తెలుఁ గనక పీఠము కదా ! తక్కినవి బీజాక్షరము లని హోచుచున్నవి. అవి యిప్పటివారికంత రుచి గలిగింపకపోవుటయేగాక నమ్మికగూడఁ బుట్టింపనేరవు. ఈయన యీ కాలపువాడే యైనను బూర్వకాలమునకుఁ బనికివచ్చు నని కొందఱు అందుకు కాని కొందఱేమి యున్ జెప్పలేక యూహించుచున్నారు. ఇంకను ననేకులు మహాకవులు కలరు. వారిచే గుఱించి యింకొకసారి ముచ్చటించఁ దలచి యిప్పటికి విరమించుచున్నాను. నే నీనాఁ డుపన్యసించిన సంగతులలో మీ కెవరికేని విరుద్ధము లున్నట్లు హోచినచో నిస్సంశయముగా వెల్లపుచున్నచ్చును. భగవంతుండు మనకుఁ ద్వరలో నాయాయీమాపులకుఁ దోడ్పడి కార్యసిద్ధి యొనర్చుఁ గాత !!!

(అని విరమించును.)

సంశ :— దేవరవా రీనాఁ డుపన్యసించిన సంగతులు విరుద్ధములే కాకపోవచ్చును. కాని చాలభాగములు మాకు

మాత్రము విరుద్ధములుగాఁ గన్పట్టుచున్నవి. తఱచుగా మీ యుపన్యాసములు వినఁగా వినఁగా మనసునకుఁ బట్టి పూర్వా చారాదరము బొత్తిగాఁ బోయి యిందు విశేషాదరము కలుగక పోదు. ఇంతకును మీరు మమ్ము బాగుచేయ నెంచి యింతపఱకు శ్రమపుచ్చుకొనుచున్నా రని మాత్రము గుఱుతెలికిఁగిసవారిందులో ననేకు లుండకతీరదు. ఒకవేదమును బట్టియే యనేకు లనేక మతములు సాధించినట్లు తమరును గొన్నిసంగతులు సాధించియున్నారు. అవి మిక్కిలి నూతనములు. ఆచారము లోనికి వచ్చినవిష్కటఁ బ్రాచీనములే కాఁగలవు. ఇంతపరిశ్రమ మిచ్చినందులకు క్షమింతురుగాక !!!

(అని యందఱును నిష్క్రమింతురు.)

త్రి లో కీ వి జ య ము

సంపూర్ణము.

